

Дарагія жанчыны Беларусі! Вы самыя лепшыя і самыя каханыя! Колькі заўгодна часу пройдзе, што б ні адбылося, мы заўсёды будзем вас любіць і берагчы! Шчасця вам, здароўя і прыгажосці!
НАВІНЫ

Мільён за пунсовую ружу

На 8 Сакавіка кветкі ў прыватным гандлі падаражэюць амаль у два разы

Па словах дасведчаных людзей, у пачатку вясны кветкі даражэюць нават на галандскай біржы — рынак ёсць рынак. Ужо сёння адчуваецца перадсвяточны рост цэнаў на кветкі, а на свята, як кажуць прыватныя гандляры, цэны падскочаць. Давайце падлічым: апошнім часам у прыватнікаў ружы каштавалі ад 250 да 500 тысяч рублёў, гваздзікі — 130—200, цюльпаны — каля 150, а самы танны аформлены букет прадаваўся не менш чым за мільён. Цяпер гэтыя лічбы давядзецца падвоіць. Такім чынам, віншаванне з кветкамі можа абысціся нека托рым галантным кавалерам у месячную зарплату.

Значна дзешавей будуць каштаваць кветкі, вырашчаныя ў беларускіх цяплячах. Як паведамілі нам у спецаўгасе «Кветкі» (Мінскі раён), да свята гэтая гаспадарка накіруе ў сталічныя крамы 400 тысяч кветак, і кошты на іх будуць парайнальна нізкія: ружы можна будзе купіць за 170—320 тысяч рублёў, гваздзікі — за 50—150, цюльпаны — за 90—130. Такшто, як кажуць, «купляйце беларускае». Шкада толькі, што айчынай прадукцыі на ўсіх не хопіць, ды па арганізацыі гандлю нашыя кветкаводы не могуць вытрымаць канкурэнцыі з прыватнікамі. Тысячы гандляроў у вялікіх і маленіх гарадах Беларусі прадаюць з імправізаваных прылаўкаў і кіёскаў імпортныя кветкі, і гэты патак цяжка паддаецца ўліку ды падаткаабкладанню.

Дарэчы, днямі ў Магілёве гандляры кветкамі нават спынілі працу, каб давесці гарадскім уладам, што шматлікія праверкі (асабліва ў перадсвяточныя дні)

моцна перашкаджаюць працаваць. «Кантралёры правяраюць кіёскі з кветкамі, размешчаныя блізу цэнтральнага рынку, трычатыры разы на дзень», — скардзяцца прадпрыемальнікі. Яны прапануюць заплаціць падвышаны падатак — абы толькі на святы іх не «трэслі» праверкі. Гарадскія ўлады сцвярджаюць, што падчас «сакавіцкай ліхаманкі» на прылаўках з кветкамі часта з'яўляюцца незарэгістраваныя партыі «левага» тавару. Сёлета ў Магілёве канфілікт нейкім чынам удалася пасіць, але ж праблема застаецца нявырашанай.

Чакаецца, што сёлета, які заўсёды, у буйных гарадах Беларусі з'яўяцца са сваімі кветкамі «паўднёвыя госці», якія ўвогуле будуць гандляваць з рук, а значыць, незаконна. Вось укаго тавар будзе самы танны — галінку каўказскай мімозы вам прададуць у падземным пераходзе за адну-дзве сотні тысяч рублёў. Часта ў чамаданах такіх гандляроў у Беларусь прыязджаюць рэдкія расліны, якія знаходзяцца пад аховай. Штогод такія факты фіксуюць супрацоўнікі аддзела запаведнай справы міністэрства прыродных рэсурсаў. Па іхніх словах, забараніць продаж рэдкіх раслін у ці пакараць гандляроў паводле беларускага заканадаўства немагчыма. «Мы праводзім рэйды і адзінае, што можам — указаць грамадзянам на недапушчальнасць знішчэння выміраючых раслін», — кажуць экалагі. Нягледзячы на амаральнасць такога гандлю, «паўднёвых гасцей» у нас чакае цёплы прыём: беларусы ахвотна раскупяць іхні танны тавар.

Ганна СЕНЕШ

Шаноўныя чытачы!

Наступны нумар газеты НАВІНЫ выйдзе ў сераду, 10 сакавіка.

Падпіска

Газету

НАВІНЫ

можна выпісаць у любым аддзяленні пошты і Белсаюздруку да 10 сакавіка 1999 года.

Наш падпісны індэкс

63312

Ганчар трымае галадоўку

У сераду старшыня легітымнага Цэнтрвыбаркама Віктар Ганчар аб'явіў сухую галадоўку.

Пра гэта паведаміў жонцы Ганчара і адвакату Гары Паганяйлу начальнік ізалятара на вуліцы Акрэсціна. Па ягоных словах, В.Ганчар адмаўляецца ад медыцынскай дапамогі і патрабуе неадкладнага вызвалення.

Нагадаем, што В.Ганчар быў арыштаваны ў панядзелак і асуджаны Ленінскім судом на 10 сутак за «парушэнне парадку правядзення сходаў». З сакавіка Зінаідзе Ганчар дазволілі сустрэцца з мужам. Па яе словах, спатканне працягвалася некалькі хвілінаў. Старшыня ЦВК цвёрда намераны трымаць галадоўку, пакуль не вызваліць усіх асуджаных членаў Цэнтрвыбаркама. Як мы паведамілі, да пяці сутак арышту прыгавораныя Барыс Гюнтэр і Аляксандр Гурьновіч, якія таксама адбываюць свой тэрмін у ізалятара на Акрэсціна.

Зінаіда Ганчар лічыць, што вінаваты ў арышце яе мужа толькі прэзідэнт Лукашэнка, «раней па аўтамабілі Ганчара стралялі, а цяпер яго пасадзілі». Па словах жонкі, у невялікай бетоннай камеры з В.Ганчаром знаходзяцца яшчэ тое вязняў. Вядомыя палітыкі, а таксама пісьменнікі Рыгор Барадулін, Ніл Гілевіч, Геннадзь Бураўкін, Янка Брыль накіравалі заяву кіраўніку місіі АБСЕ ў Мінску Хансу Георгу Віку. Яны заклікаюць прадстаўнікоў АБСЕ «правярыць умовы ўтрымання ў турме аднаго з вядучых лідэраў беларускай апазіцыі Віктара Ганчара, а таксама ўстанавіць, ці падвяргаецца ён фізічнаму ці іншаму ўціску».

Міжнародная Ліга правоў чалавека выказала глыбо-

Віктар Ганчар: «Вінаватыя адкажуць па закону!»

кую занепакоенасць лёсам Віктара Ганчара, старшыні Цэнтрвыбаркама, які падчас адбывання адміністрацыйнага арышту абвясціў сухую галадоўку.

Міжнародная Ліга правоў чалавека — амерыканская непалітычная праваабарончая арганізацыя, якая мае адмысловы статус кансультаанта ААН. Ліст, падпісаны выканаўчым дырэктарам Лігі Кэрын Фітцпатрык, змяшчае рашучы пратэст супраць арышту Ганчара.

Праваабаронцы з Лігі правоў чалавека заклікалі Ганчара спыніць сухую галадоўку: «...*такія дзеянні наносяць найбольшую шкоду тым, хто мусіць цяпер ачольваць працяглую барацьбу за правы чалавека ў Беларусі. На жаль, такая непрымірмая пазіцыя робіць найбольшую шкоду сем'ям, дарагім нам людзям і нашым прыхільнікам, але не тым, хто стаў галоўнай прычынай парушэння правоў чалавека*». Ліга паабяцала падвоіць свае высілкі, каб прыцягнуць увагу грамадскасці да сённяшняга цяжкага становішча Ганчара, а таксама да становішча ўсіх тых, хто змагаецца

за дэмакратыю і правы чалавека ў Беларусі.

Кэрын Фітцпатрык ад імя сваёй арганізацыі таксама заклікала Ханса-Георга Віка, кіраўніка Кансультацыйнай групы Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтве ў Еўропе (АБСЕ) у Беларусі, наведць Віктара Ганчара ў турме і прасачыць, каб у дачыненні да старшыні ЦВК не парушаліся ніякія правы, але таксама патрабаваць неадкладнага і безумоўнага яго вызвалення.

Як паведаміў прэс-цэнтр Харты'97, старшыня АБСЕ, міністр замежных справаў Нарвегіі Курт Велебэк таксама выказаў вялікую заклапочанасць нядаўнім арыштам Віктара Ганчара і іншых членаў ЦВК: «*Арышты з'яўляюцца прычынай канстытуцыйных супярэчнасцяў паміж урадам Беларусі і апазіцыяй. АБСЕ працягвае настойваць, каб абодва бакі пазбягалі далейшай эскаляцыі напружанасці і пайшлі на палітычны дыялог з мэтай знайсці выйсце з канстытуцыйнага крызісу ў Беларусі*».

**Расціслаў ПЕРМЯКОЎ
Алесь ДАШЧЫНСКІ**

3 турмы — у бальніцу

У сераду член Цэнтральнай выбарчай камісіі Сяргей Абадоўскі, які адбываў адміністрацыйнае турэмнае пакаранне ў мінскім спецпрыёмніку-размеркавальніку па вул. Акрэсціна, быў дастаўлены ў бальніцу «хуткай дапамогі» з дыягназам «востры гіпертанічны крызіс». Пра гэта паведаміў прэс-цэнтр Цэнтрвыбаркама.

48-гадовы Сяргей Абадоўскі — актывіст Магілёўскага Свабоднага прафсаюза беларускага. Як мы ўжо паведамілі, 1 сакавіка ён разам з трыма калегамі па Цэнтрвыбаркаме быў асуджаны да 5 сутак адміністрацыйнага арышту за ўдзел у паседжанні камісіі 25 лютага. С.Абадоўскі ў знак пратэсту супраць прысуду абвясціў галадоўку ў зале суда.

У бальніцы «хуткай дапамогі» С.Абадоўскаму аказалі тэрміновую медыцынскую дапамогу, пасля чаго адпусцілі дадому. Яму засталася адсядзець за кратамі яшчэ два з паловай дні. Гэты тэрмін С.Абадоўскі павінен адбыць пасля таго, як стан ягонага здароўя палепшыцца.

**Расціслаў ПЕРМЯКОЎ
Прэзідэнцкая
лыжня**

У суботу ў спартыўным комплексе Раўбічы рыхтуецца грандэзнае свята — «Мінская лыжня». Прэзідэнт Лукашэнка збіраецца стаць на лыжы, каб падмацаваць свой фізічны і псіхалагічны стан. Усе сілы горада Мінска кінуць на арганізацыю гэтай забавы, мэр Уладзімір Ярмошын асабіста кіруе аргкамітэтам.

Нагадаем, што ў мінулую суботу прэзідэнт асвойваў лядовую пляцоўку новага спартыўнага палаца, які адчыніўся ў Мінску на вуліцы Прытыцкага. Галоўны хакеіст краіны бегаў з клюшкай за шайбай. Вядома, што за гады свайго прэзідэнцтва спадар Лукашэнка асвоіў шмат якіх відаў спорту, а пачынаў ён, як вядома, з тэніса. На заўтрашняе гуляне ў Раўбічах кіраўніку краіны ўжо падрыхтавалі найлепшыя лыжы і суперновую спартыўную форму, каб прэзідэнт не прастудзіўся.

Усе раёны горада, а таксама Мінскі раён выстаўяць на лыжную свае каманды па 100 чалавек. Адміністрацыя раёнаў падбіраюць лыжнікаў, якіх даставяць на аўтобусах. Адна каманда будзе складацца з вайскоўцаў. Даўжэйшая лыжня (на 5 з паловай кіламетраў) падрыхтаваная для маладзейшых, а лыжня на 3 кіламетры, для тых, каму за 40.

Удзельнікаў забегу чакаюць прызы — спартыўныя сумкі коштам па 2 мільёны 700 тысяч рублёў. Праўда, гэтых сумак на ўсіх не хопіць. Адміністрацыя раёнаў прывязуць яшчэ і свае падарункі. На «Мінскай лыжні» ў Раўбічах выступяць розныя фальклорныя калектывы, а каб было яшчэ веселей, будуць смажыць шашлык і прадаваць спіртное. Нягледзячы на тое, што хрысціяне цяпер трымаюць Вялікі пост, у Раўбічах будзе надта весела.

А.Д.

Лінг здае пазіцыі

На пашыраным паседжанні Савета міністраў прэм'ер-міністр Сяргей Лінг выступіў супраць «голага адміністрацыйнага падаўлення інфляцыі і працяглага замарожвання цэнаў».

Кіраўнік урада незадаволены таксама «незбалансаваным абменным курсам». Гэтыя заявы Сяргей Лінг вымушаны быў зрабіць, каб атрымаць крэдыт ад Міжнароднага валютнага фонду.

Як нам паведамілі ў прэс-службе Нацыянальнага банка, беларускі бок спадзяецца, што ў сярэдзіне сакавіка ў Мінск прыедзе чарговая, пя-

тая па ліку, місія МВФ. Папярэдняя вывучала ў лютым грашовую-кредытную сферу нашай краіны. Як вядома, МВФ схіляў беларускі бок да скарачэння бюджэтнага дэфіцыту, лібералізацыі валютнай палітыкі і ўстанаўлення адзінага курса беларускага рубля. У Мінску эксперты МВФ пераканаліся, што курс на міжбанкаўскім рынку ўсталяваецца

па ўказанні Нацбанка. Місія МВФ паехала, і грошай Беларусі пакуль не далі.

МВФ патрабуе канкрэтных крокаў па рэфармаванні эканомікі. Толькі пасля гэтага беларускі ўрад можа разлічваць на так званы надзвычайны кампенсацыйны крэдыт у 100 мільёнаў долараў. Каб атрымаць гэтыя грошы, прэм'ер-міністр Сяргей Лінг пачаў прызнаваць свае ранейшыя памылкі. Але ці хопіць гэтага для МВФ?

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Паветраны госць нарабіў страху

У аўторак увечары беларускія войскі супрацьпаветранай абароны былі прыведзеныя ў баявую гатоўнасць. У паветра нават паднялі самалёт-знішчальнік МІГ-29. Прычынай перапалоху стаў невялікі паветраны шар, які апоўначы перасек дзяржаўную мяжу Беларусі з боку Літвы.

Беларускі штаб супрацьпаветранай абароны атрымаў ад калегай з Калінінградскай вобласці Расіі інфармацыю, што ў бок Беларусі на вышыні 9 тысяч метраў рухаецца невідомы аб'ект. Па трывозе на цэнтральны камандны пункт войскаў СПА прыбыла спецыяльная група пад кіраўніцтвам камандуючага генерала Валерыя Кастэні. Дзеля таго, каб апазнаць аб'ект, з аэрадрома ў Асаўцы Брэсцкай вобласці ўзляцеў знішчальнік. Аднак хутка высветлілася, што шарык ніякай пагрозы для дзяржаўных інтарэсаў РБ не ўяўляе. На працягу адной гадзіны ён перасек тэрыторыю Беларусі і знік за мяжою Украіны. Украінскія сродкі СПА канчаткова згубілі яго з віду ранняй над Чорным морам у раёне Крыма.

Цікава, што прадстаўнікі штаба супрацьпаветраных войскаў Беларусі па-рознаму каментавалі гэтае здарэнне. Так, аператыўны дзяжурны паведаміў нам у сераду, што нічога надзвычайнага не здарылася, ніякай трывога не аб'яўлялася і наогул «падобных шарыкаў у паветры, у тым ліку і над Беларуссю, лятае шмат». А вось камандуючы войскамі супрацьпаветранай абароны Валерый Кастэнка заявіў, што падобныя шары з'яўляюцца над нашай тэрыторыяй зусім невыпадкова. Маўляў, ёсць на Захадзе адпаведныя сілы, якія падобным чынам часта спраўджаюць гатоўнасць беларускіх сродкаў супрацьпаветранай абароны.

А вось нашыя суседзі адрагавалі на з'яўленне «шарыка» зусім па-іншаму. Міністр абароны Літвы генерал Ёнас Андрышкявічус паведаміў нам, што ні аб чым падобным ён не чуў, і падзякаваў карэспандэнту НАВІНАЎ за прадастаўленую інфармацыю.

Па словах супрацоўнікаў міністэрства абароны Украіны, наземныя сродкі супрацьпаветранай абароны засяклі над сваёй тэрыторыяй гэты шар, аднак спецыяльную баявую гатоўнасць украінскія вайскоўцы таксама не аб'яўлялі.

Альгерд НЕВЯРОЎСКІ

Татары просяць дапамогі

Прэзідэнт беларускага аб'яднання татараў-мусульманаў «Аль-Кітаб» Абу-Бекір Шабановіч перадаў ліст міністру нацыянальнай палітыкі Расіі Рамазану Абдулаціпаву. У ім мусульмане просяць расійскі бок дапамагчы ў будаўніцтве новых мячэцяў у Віцебску, Гродне, Магілёве, Оршы і іншых гарадах.

Не стае таксама сродкаў на растаўрацыю старадаўніх мячэцяў — Даўбуцішскай і Лоўчыцкай у Гродзенскай вобласці. Беларускія мусульмане просяць расійскага міністра аказаць падтрымку ў стварэнні мінскага цэнтра культуры татараў, дзе плануецца адчыніць нацыянальную школу, бібліятэку, размясціць муфціят, канцелярыю «Аль-Кітаба», рэдакцыі татарскіх перыядычных выданняў. Спадар Шабановіч сказаў, што дамова аб супрацоўніцтве Беларусі і Расіі павінна напаўняцца «канкрэтным зместам».

Мікола ВАЙТОВІЧ

Минск приглашает Москву на Балканы

Российское оружие может попасть в Югославию без ведома его создателей

Переговоры в Минске с министрами иностранных дел Союзной Республики Югославия Живадином Йовановичем могут ударить рикошетом по международному имиджу Москвы. Как признавался накануне их начала белорусским журналистам председатель комиссии по международным делам палаты представителей республики Александр Козырь, «переговоры будут вестись, кроме всего прочего, о возможных поставках вооружения». В первую очередь предназначенных для отражения воздушной угрозы со стороны авиации Североатлантического альянса. При этом вряд ли нужно пояснять, в какой именно стране производится оружие, имеющееся ныне в распоряжении Белоруссии.

Сами по себе российско-белорусские связи в военной области абсолютно легитимны и «прозрачны».

В последнее время активно восстанавливается и порушенная было кооперация военно-промышленных комплексов двух стран. Ряд новейших программ перевооружения российской армии (в том числе и ракетными комплексами нового поколения) попросту невозможен без участия в них белорусских коллег. Наглядным подтверждением этому является прошлогодний указ президента РФ Бориса Ельцина о награждении российскими ор-

денами 17 работников Минского завода колесных тягачей «за большой вклад в создание специальной техники». В свою очередь, белорусский президент Александр Лукашенко в ходе своих визитов в российские регионы не упускает возможности побывать на ведущих оборонных предприятиях. Последний тому пример — его февральский визит в Удмуртию, с которой Беларусь связывает несколько крупных контрактов в оборонной области. Два из них были заключены с Ижевским электромеханическим заводом — известнейшим в России разработчиком и производителем систем ПВО сухопутных войск.

Кстати, это уже далеко не первое подтверждение того, что Беларусь проявляет особое внимание именно к средствам ПВО. В минувшем году Ульяновский механический завод (УМЗ) совместно с белорусским предприятием «Минатор-сервис» приступил к программе модернизации зенитных самоходных установок «Шилка» (презентация новинки пройдет через неделю на международном салоне в Абу-Даби). Специалисты тульского КБ приборостроения трудятся по заказу белорусской армии над модернизацией знаменитого зенитного пушечно-ракетного комплекса «Тунгуска», а то же УМЗ готовит для нее обновленные ЭРК «Бук».

Тамара Віннікава: «Хатні арышт пагражае майму жыццю»

Былая старшыня Нацбанка хутчэй за ўсё сустрэне свята жанчын у рэанімацыйным аддзяленні вайсковага шпіталю. Тамара Віннікава трапіла туды 3 сакавіка з дыягназам «фізічнае і псіхічнае знісенне» і знаходзіцца зараз у спецыяльнай палатце пад аховай. А днём раней яна звярнулася з лістом у Беларускі Хельсінскі камітэт па дапамозу. Былая банкірка сцвярджае, што ўсе магчымасці па абароне ад свавольства следства яна вычарпала, між тым далейшае знаходжанне пад хатнім арыштам пагражае яе жыццю.

У двухгадовай гісторыі пакутаў калісцы самай прыгожай жанчыны ў беларускім кіраўніцтве перыяд яе хатняга арышту найбольш паказальны. Справа ў тым, што беларускім заканадаўствам хатні арышт як прэвентыўная мера ўвогуле не прадугледжаны. Між тым з лістапада 1997 года, пасля вызвалення з ізалятара КДБ, дзе Віннікаву пратрымалі амаль 10 месяцаў, яна фактычна знаходзіцца менавіта ў стане арыштаванай. Мяркуюць самі. У яе кватэры дзень і ноч дзяжураць супрацоўнікі Упраўлення аховы дзяржаўных устаноў, яны ні на хвіліну не выпускаюць Віннікаву з дому і «фільтруюць» усіх яе наведвальнікаў. Нават калі звоніць тэлефон, трубку падймаюць спачатку міліцыянты, якія і вырашаюць, будзе Віннікава размаўляць ці не. Міліцыя працярае і ўсе прадукты, якія дастаўляюць у кватэру. Што гэта, як не арышт?

Тамара Віннікава (здымак з архіва).

Праўда, пракуратура Беларусі вуснамі яе кіраўніка Алега Бажэлка па-іншаму трактуе ўтрыманне Віннікавай у хатніх умовах пад вартай. «Віннікаву ахоўваюць ад магчымых замаху на яе жыццё, гэта ніякі не арышт», — заяўляў Олег Бажэлка. У нечым з генпракурорам можна пага-

дзіцца. Сапраўды, Віннікаву не столькі арыштавалі, колькі захапілі ў закладнікі і сілай трымаюць, як у той жа Чачні. Толькі там ахвяраў трымаюць у земляной яме, а ў Мінску — у кватэры на вуліцы Адзінцова. І ролю барадатых баевікоў у нас выконваюць ветлівыя супрацоўнікі аховы

Вобыскі ў Гродне

2 сакавіка супрацоўнікі Гродзенскай пракуратуры, міліцыі і Камітэта дзяржбяспекі правялі вобыскі ў рэдакцыі мясцовай газеты «Пагоня», офісе грамадскай арганізацыі «Ратуша» і лялечным тэатры.

На працягу дзвюх гадзінаў прадстаўнікі праваахоўных органаў абшуквалі рэдакцыю гродзенскай незалежнай газеты «Пагоня». У першую чаргу сышчыкаў цікавілі інфармацыйныя матэрыялы, звязаныя з правядзеннем выбараў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, прызначаных Вярхоўным Саветам. Яны канфіскавалі рэдакцыйную пошту, архіўныя дакументы, а таксама матэрыялы, датычныя дзейнасці розных палітычных арганізацый.

У гродзенскім аб'яднанні «Ратуша» вобыск правяла пракуратура Ленінскага раёна Гродна. Супрацоўнікі пракуратуры дзейнічалі на падставе крымінальнай справы аб знявазе гонару і годнасці прэзідэнта Лукашэнка, што была заведзеная па факце з'яўлення зборніка карыкатураў Алеся Сурава «У пагоню!», у якім, на думку пракурораў, ёсць малюнкi, што трапляюць пад аднайменны артыкул.

Што ж гэта за «небяспечныя» карыкатуры? Напрыклад, стаіць вядомы літаратурны герой Астап Бэндэр з чамаданчыкам «міжнароднага валютнага фонду» і пытае ў свайго сябра Шуры Балаганова: «Шура, колькі вам трэба грошай для поўнага шчасця?» Або — выява герба, на якой за вершніка на кані сядзіць амонавец з дубінай. Подпіс: «Новая геральдыка: традыцыі і сучаснасць».

У выніку вобыску было канфіскавана некалькі экзэмпляраў зборніка карыкатураў «У пагоню!», брашура спікера Вярхоўнага Савета Сямёна Шарэцкага «Трагедыя Беларусі», а таксама пратакол паседжання камісіі па выбарах прэзідэнта Беларусі. Аналагічны вобыск быў таксама праведзены ў гродзенскім тэатры лялек, што абурыла ўсю тэатральную трупу.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Віцебск пабагацеў на мільёны долараў

У некалькі мільёнаў долараў ацэньваецца калекцыя твораў Марка Шагала, якую перадала роднаму гораду мастака Віцебску ягоная ўнучка Іда Шагала разам з некалькімі заходнімі калекцыянерамі.

Нагадаем, што творчасць М.Шагала ў савецкія часы лічылася шкоднай, і таму ў Беларусі не захавалася ніводнага ягонага твора. Толькі ў 1990-я гады наша краіна як радзіма сусветна вядомага мастака-мадэрніста пачала атрымліваць у дар творы Шагала, у асноўным — друкаваную графіку. Цяпер Віцебску належаць больш за 70 твораў Шагала. Амаль усе яны — 72 гравюры — прадстаўлены ў пастаяннай экспазіцыі віцебскага музея Шагала. Не стае толькі некалькіх твораў, згаданых у спісе дароў доктара Мандэля: іх таямнічае знікненне было выяўлена больш за год таму. Дагэтуль лёс бяспэчных рарытэтаў не высветлены.

БелаПАН

дзяржаўных устаноў. Вось і ўся розніца.

Колькі гэтае беззаконне можа працягвацца? Як лічаць дактары, якія неаднаразова аглядалі Віннікаву, не вельмі доўга. Гучыць безлітасна, але факт: у мінулым годзе ў Віннікавай знайшлі анкалагічнае захворванне, яе можа выратаваць толькі хірургічнае ўмяшальніцтва, лічаць незалежныя эксперты. Без аперацыі жанчына стане інвалідам, альбо... Аднак патрэбную ёй аперацыю можна зрабіць толькі ў 8-ым клінічным шпіталі, а там, сцвярджае следства, няма ўмоў на размяшчэнне аховы. У выніку вось ужо другі год Віннікавай адмаўляюць у лядзэнні на базе 8-ай клінікі і фактычна пакідаюць яе паміраць у сваёй хаце. Напрыканцы студзеня адвакат Людміла Ульяшына звярнулася з чарговай скаргай на ўтрыманне Віннікавай пад хатнім арыштам у пракуратуру Беларусі і Фрунзенскі раённы суд Мінска. У пракуратуры краіны адвакатцы адказалі, што яе скарга не можа быць задаволеная, і паведамілі, што ў суд скаргу нават не перадавалі.

«Звяртаем увагу грамадскасці Беларусі і ўсю свету на тое, што ўладамі Беларусі парушаюцца права Тамары Віннікавай на ахову здароўя. Жорсткае абыходжанне з ёй мы лічым катаваннем, якое пагражае жыццю», — заяўляе Беларускі Хельсінскі камітэт.

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Завод спыніўся без святла

Завод «Бабруйсксельмаш» вымушаны спыніць сваю асноўную вытворчасць, бо энергетыкі апячаталі цэкі прадпрыемства за даўгі.

Завод завінаваціўся за электрычнасць 1 мільярд рублёў. Грошай у прадпрыемства хранічна не хапае. Цяпер рабочыя, прыходзячы на працу, грэюцца без справы ля печак-буржук.

Магілёў шалее

Ужо 3 выпадкі шаленства з пачатку года зафіксаваныя магілёўскімі медыкамі. Шпіталізаваныя 7 чалавек, якія мелі кантакт з шалёнымі жывёламі, яшчэ пяцёра пацыентаў праходзяць курс уколаў.

Камунальныя службы пачалі масавыя адлоў бадзяжных сабак-і кат-і, а ветэрынары ў масавым парадку робяць прывіўкі хатнім пестунам.

Шчаслівая Ліза

У Магілёве гадавалая дзяўчынка Ліза звалілася з 9 паверху, але атрымала ўсяго толькі лёгкае сатрасенне мозгу.

Як высветлілася, пакуль бабуля гатавала абед, Ліза выйшла на балкон, ускараскалася там на крэсла, але не ўтрымалася на вышыні. Выратавалі дзяўчынку галіны дрэваў і снег.

Пасля здарэння дзяўчынку адвезлі ў бальніцу, але медыкі лічаць, што здароўю шчаслівай Лізы нічога не пагражае.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

**Николай
ХАЛЕЗИН**

Прошло 5 лет, и мы с вами не заметили, как втянулись в игру, которую предложил первый в нашей жизни президент. Мы живо принялись изучать его характер и пристрастия, его достоинства и пороки. Мы реагировали на его декреты и указы; краснели от его высказываний и поступков; внимали и неистовствовали. Но мы с вами забыли о главном — о собственной жизни, о жизни в новой стране, о строительстве той страны, о которой мечтали.

Конец иллюзий

Вот и наступило похмелье. Мы поняли, где оказались — страна заворчала очередными и закипела изголодавшейся провинцией. Любовь к вождю сменилась сомнениями и постепенно перерастает в ненависть. Рейтинг президента только за ноябрь-декабрь снизился на 11%, и роста доверия среди населения больше не будет. Все интеграционные потуги союзных глав государств, которые раньше приводили к росту популярности, ныне — забава для идиотов.

Совсем недавно средняя зарплата белоруса составляла 100 долларов, а пенсия — 40. Сегодня эти цифры снизились до 30-и и 9-и соответственно. Весна усугубит ситуацию. Правительство напечатает несколько триллионов «посевных» рублей, и остановить гиперинфляционную вакханалию не сможет никто.

«Злокачественная толерантность» белорусов, похоже, начала излечиваться. Лишь за последний месяц численность тех, кто готов выйти на улицу, чтобы защитить свои права, увеличилась почти на 10%. Причем прирост зафиксирован не за счет радикального Минска, а за счет тихой провинции.

По мере усиления эскалации власть начинает агонизировать. Что может натворить нынешний режим, лишаящийся рычагов управления, сегодня не предскажет никто. Одно можно сказать точно — **в этом году ситуация изменится**. И изменится радикально. Помимо экономического, этому

Новая Беларусь

Мы станем такими, какими захотим

Каждый человек имеет право на жизнь, на свободу и на личную неприкосновенность.

Всеобщая декларация прав человека (ст. 3)

будет способствовать и политический кризис. На 16 мая Верховный Совет назначил президентские выборы, а 20 июля истекает срок полномочий президента, который уповает лишь на силовое решение конфликта. Подобные методы привели к падению всех просоветских режимов восточной Европы. Не станет исключением и наш.

Уроки новейшей истории

Чтобы понять, что ждет нас дальше, нужно вспомнить отдельные моменты нашей истории последних десяти лет. Все эти годы мы одерживали победы, которые оборачивались поражениями.

1988 год. Белорусский Народный Фронт впервые поднял вопрос о государственном суверенитете, национальной символике и отстранении от власти КПСС. Подобные тезисы казались тогда крамольными и утопическими. Спустя всего лишь два года была принята декларация о независимости, а БНФ стал основной политической силой в стране.

1991 год. Весной на улицы Минска вышли десятки тысяч рабочих, требующих изгнания парткомов с территории предприятий и проведения экономических реформ. Вскоре парткомы испарились, над государственными учреждениями затрепетали бело-красно-белые флаги, а лидеры КПБ присягнули на верность БНФ, опасаясь репрессий. Это был романтический период возрождения белорусской государственности. Именно тогда страна могла пойти по тому пути, который выбрали

Чехия и Польша. Но для этого нужно было знать, какую же страну мы хотим построить. Подсознательно мы понимали, что обретения независимости и уничтожения компартии недостаточно для нормальной жизни, но не удосужились обсудить, **как мы будем жить и в какой стране**. А так как свежих идей не было, то воплощать **свою** программу принялись коммунисты, размалеванные под демократов.

1994 год. Псевдорыночная номенклатура всем до чертиков надоела. Вроде и атрибуты демократии присутствовали в нашей жизни, и жизнь вроде бы начала улучшаться, но что-то мешало нам, словно крошки в кровати. Этими «крошками» была вороватая номенклатура. Если сравнить те объемы воровства с нынешними, то можно сказать, что они отличаются как «карманник», шарящий в кармане пассажира троллейбуса, от «медвежатника», вскрывающего сейф национального банка. Но тогда казалось, что причина всех наших бед в этих «голубых воришках», терпеть которых белорусы больше не могли. Правда, и размышлять на тему «А что дальше?» не хотели. К тому же желание «победить» премьер-министра Кебича было настолько сильным, что проголосовали за чело- века, в программе которого был, по сути, один пункт — «воров пересаживаем и заживем припеваючи».

1999 год. Мы снова победим. Победим, потому что **так жить больше нельзя**. Но спросите себя: «а не придет ли на смену одному демагогу другой? И не начнем ли мы бороться в очередной раз **против**, вместо того, чтобы один раз побороться **за**?».

Чего мы хотим?

Каждый из нас, представляя себе государство, в котором хотел бы жить, уверен, что Беларусь такой страной стать не может. Так же десять лет назад думали и наши соседи — венгры, поляки, чехи, прибалты. Но они, в отличие от нас, боролись не «**против**», а «**за**». За право построить государство, в котором хотелось бы **жить**, а не **выживать**. И они добились своего, сначала построив эту страну у себя в головах, а затем воплотив эту мечту в жизнь. И нам, белорусам, стоит сначала представить, в какой стране и как мы хотим жить. А для этого стоит ответить на целый ряд вопросов.

Мы идем в ногу со всем остальным миром или выбираем свой оригинальный путь? Мы часть Европы или по-прежнему хотим оставаться под крылом России? Мы миролюбивая маленькая страна или хотим иметь в своем арсенале ядерное оружие как аргумент для достижения своих целей? Мы интернациональное государство или яроквыраженные славянофилы? Мы терпимы к различным религиозным конфессиям или хотим видеть на своей земле преимущественно право-

славные храмы? В конце концов, мы открытое общество или нам нравится жить за «железным занавесом»?

И если мы хотим жить в открытом обществе, то перед нами встает целый ряд других вопросов, требующих ответов.

Мы за институт президентства или за парламентскую республику? Пора ли нам вводить частную собственность на землю? Хотим ли мы введения судов присяжных? Какими мы хотим видеть милицию и спецслужбы? Готовы ли мы отказаться от применения смертной казни? Нужны ли нам профессиональная армия и альтернативная воинская служба? Как реформировать системы образования и здравоохранения? Что мы можем сделать для инвалидов, чтобы они не чувствовали себя обделенными? Как добиться того, чтобы пожилые люди, выходя на пенсию, могли вести достойную жизнь?

Очевидно, что реформированию должны быть подвергнуты все области жизнедеятельности: от институтов власти до отдельных субъектов хозяйствования. Понятно и то, что все они должны находиться под жесточайшим общественным контролем.

Мы обязаны, наконец,

сделать выводы из наших побед, ставших нашими поражениями. Нам необходимо обсудить на страницах газет, каким путем пойдет наша страна после того, как нынешний президент покинет свой пост.

Среди нас есть много тех, кто не видит себя в политике, но является профессионалом в какой-либо области. Их мысли и идеи необходимы новой стране. Не исключено, что некоторые из них достойны занять места в новых органах власти. Посредством такой дискуссии может сложиться команда единомышленников, которая и поможет подняться нашей стране с колен.

Скажите свое слово те, кто знает, что нам делать с нашей страной!

Газета НАВІНЫ открывает на своих страницах дискуссию под рубрикой «НОВАЯ БЕЛАРУСЬ». Если вам есть что сказать о строительстве нового государства; если вам не безразлично, в какой стране мы будем жить; если вы знаете, как реформировать органы власти или отдельные отрасли жизнедеятельности — пишите. Наиболее интересные статьи, проекты и мысли мы обязуемся донести до читателей нашей газеты.

В этом мире никто не застрахован от болезней и несчастий. Но самая большая беда обрушивается на людей, если печалью болезни и несчастья помечены их дети, если это несчастье роковое — обрекающее ребенка на пожизненные страдания. Ребенок-инвалид или ребенок с патологией психофизического развития — трагедия. Родители не могут дать своим детям то, что не дала им или исказила в них природа. Мать и отца таких детей всегда ужасает мысль о том будущем времени, когда их дети станут взрослыми, окажутся один на один со своей бедой — без родительской заботы и брошенные на произвол судьбы государством. Потому что государство в облике своего институционально уполномоченного министерства образования уже сейчас сворачивает свою заботу о несчастных до минимума.

Кому не дал бог, у того отнимут чиновники

Родители 70 таких детей прислали в редакцию НАВІНау коллективное письмо. Они пишут: «*Мы дважды обращались к Президенту Лукашенко А.Г., но ответа и помощи не дождались*». На приеме в администрации Президента 29 декабря 1998 г. у тов. Гурина В.В. мы не были услышаны».

Обращение в рядовые чиновные инстанции — управление образования Минского горисполкома получило ответ, который подписал начальник управления Г. Петрович. Об этом ответе родители 70 детей отзываются так: «*Нас возмутила и очень расстроила отписка руководителей управления образования, в которой все переверну-*

то с ног на голову. А за промахи и упущения в их работе должны отвечать родители и их больные дети».

В чем суть конфликта, который не захотела разрешать администрация президента РБ? Родители 70 детей, которые обучаются (по-настоящему находятся) в школе-интернате № 8 для детей с особенностями психофизического развития и детей-инвалидов, опротестовывают решение Минского горисполкома № 1272 от 2 декабря прошлого года, которое отбирает дом у одних детей-инвалидов и передает другим детям — сиротам и сиротам-инвалидам. Прежний контингент учащихся интерната

частично переводится в школу-интернат № 11, но в качестве «приходящих классов» (то есть приводимых за руку родителями или бабушками). Родители пишут, что «приходящая» форма обучения в интернате № 11 для их детей неприемлема, потому что имевшие место эксперименты с приходящими детьми имели печальный или трагический исход (одна девочка-инвалид по дороге в школу погибла под колесами автомашины; ученик 7 класса, возвращаясь из школы домой, заблудился, более суток был в розыске и чуть не смерть не замерз на улице; малое понимание реальности легко превращает детей в жертв малолет-

них преступников). Интегрированное обучение (совместное, в одном здании и на одном этаже) в школах со здоровыми (физически) детьми все больше дети и дети-инвалиды вспоминают с ужасом (здоровые сверстники их били, оскорбляли, унижали и т. п.).

Родители спрашивали управление образования Мингорисполкома, кто и на каком основании позволил коммерческим структурам приватизировать отнятое у детей-сирот здание школы-интерната № 4, а также детские сады № 208 и № 415, где могли быть размещены с полными удобствами те дети-сироты и сироты-инвалиды, которых управление образования спланировало поместить в здании школы-интерната № 8. В случае такого разумного решения не пришлось бы разрушать стабильность коллектива учащихся, которые учатся в интернате № 8. Для этих де-

(Окончание на стр. 5)

Беларусь – наш беларускі дом

**Праграмная заява
старшыні БНФ**

**Зянон
ПАЗЬНЯК**

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, спаўняючы Канстытуцыю, аб'явіў выбары прэзідэнта. Гэтая паста нова канстытуцыйная з пункту гледжання права і не супярэчыць закону. Яна правамоцная ў існуючых абставінах.

Беларускі Народны Фронт «Адраджэньне» дзейнічае па Канстытуцыі і кіруецца канстытуцыйнымі законамі. Зыходзячы з гэтага, Беларускі Народны Фронт «Адраджэньне» прымае ўдзел у выбарах і прапанаваў мне выставіць сваю кандыдатуру на пасаду прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Гэтым паведамленнем сведчу аб сваім рашэнні прыняць удзел у выбарах у якасці кандыдата на пасаду прэзідэнта Беларусі і лічу патрэбным сказаць наступнае.

Стварыць нармальную беларускую ўладу, якая б выяўляла і абараняла інтарэсы беларускай нацыі, у цяперашніх абставінах практычна вельмі цяжка, пакуль Беларусь застаецца прэзідэнцкай дзяржавай з прырытэтам прэзідэнцкіх правоў. Досыць прэзідэнцтва! Улада павінна быць збалансаваная на прынцыпах парламенцкай рэспублікі, дзе функцыі прэзідэнта абмежаваныя, ураўнаважаныя парламентам, альбо адсутнічаюць зусім.

Стварыць нармальны беларускі парламент, які б быў дэмакратычны і зыходзіў з беларускіх нацыянальных інтарэсаў, у існуючых абставінах нерэальна, паколькі ён будзе выбірацца па мажарытарнай сістэме. Павінна быць прапарцыяная альбо змешаная сістэма выбараў.

Гэтыя два пытанні можна вырашыць уладнымі метадамі знутры. Ініцыятарам жа змянення прэзідэнцкай улады павінен стаць прэзідэнт.

Я лічу, што трэба ствараць канстытуцыйныя ўмовы для ліквідацыі антыбеларускага рэжыму і выкарыстаць іх дзею для вызвалення ад дыктатуры.

Прыняўшы рашэнне аб удзеле ў выбарах прэзідэнта, аб'яўленых Вярхоўным Саветам, я зыходжу з палітычнай неабходнасці такога кроку і з рэальнасці перамогі на выбарах.

Цяперашняя ўлада ў Беларусі ўтварылася на нянавісці, матэрыялізме, савецкім рэваншызме і ашуканстве. Апора была зробленая на прымітыўную свядомасць. З яе глыбіняў на паверхню выцягнулі і легалізавалі самыя цёмныя інстынкты, заганы, азлабленне, зайздрасць, эгалітарызм, агрэсіўную непавагу да нацыянальных каштоўнасцяў і духоўных ідэяў.

Але нянавісць не стварае. Прымітыўнае не спараджае дасканалага, нізкае — вялікага, а здрада — веры. Відаць, шмат каму спатрэбіліся пяць пакутных гадоў паніжэння, каб зразумець гэтыя простыя ісціны.

Мы павінны вярнуцца да нашых традыцыйных беларускіх духоўных здабыткаў, да ўпэўненасці ў сабе, да праўды, выпрабаванай гісторыяй.

Нашым найвялікшым нацыянальным дасягненнем з'яўляецца нашая дзяржава. Страта дзяржавы, яе незалежнасці ёсць страта саміх сябе. Ніякія планы аб нармальным жыцці, нават толькі матэрыяльныя, нават самыя простыя, нельга ажыццявіць, не маючы сваёй дзяржавы, свабоды і незалежнасці.

Нашым найвялікшым нацыянальным сведчаннем, найвялікшым дасягненнем і сродкам культуры ёсць нашая беларуская мова. Калі мы хочам застацца жывым народам, мы павінны дзяржаўна яе шанаваць.

Тыя, хто да 1995 года бясконца ёрнічаў і шыпеў на беларускі сцяг, тыя, хто дэманстратыўна высмейваў за абарону сцяга, як за нязначную справу, Беларускі Народны Фронт «Адраджэньне» («ім бы толькі флажкі»), тыя, захапіўшы ўладу, першае, што зрабілі, — адмянілі,

парвалі, зганьбілі нацыянальны сцяг і... трапілі ў нашае сэрца. У сэрца — бо правялі фальшывы, незаконны, скамарошы рэфэрэндум, каб прынізіць народ. І прынізілі.

За сцяг нармальныя людзі ахвяруюць жыццём, бо гонар важнейшы за смерць. Пасля ліквідацыі дыктатуры, у той жа дзень, будуць вернутыя нашыя святыя беларускія сімвалы: бел-чырвона-белы сцяг і герб Пагоня. Мы вернем іх на пасаду ўрачыста пад перазвон званоў, малітвы і песні. Мы вернем іх навечна.

Пасля ліквідацыі дыктатуры мы адразу адновім беларускія школы, садкі, ліцэі, усю асвету і адукацыю. Мы спынім акупацыйную дыскрымінацыю па беларускай мове і міліцэйскай разбой. Мы падтрымаем таксама нацыянальныя меншасці і іхнія моўна-культурныя інтарэсы.

Будзе адроджаная беларуская вышэйшая адукацыя і беларуская навука, падняты прырытэт настаўніка і вучонага, бо адукацыя і інтэлект ёсць цяпер найвышэйшая вытворчая сіла. Будучыня належыць разумным.

Збудаваўшы храм беларускі ў душы, мы зможам збудаваць нацыянальны дабрабыт і нацыянальную эканоміку. Без народнай салідарнасці, без нацыяналь-

най свядомасці, без духоўных традыцый эканамічныя планы — міраж, марныя спадзяванні.

Каб мець хлеб — не хлеба мусім шукаць, а Беларусі, не каўбасы, а Бога. Што такое эканоміка без маралі — паглядзіце на ўсход, на Расію. Гэта тое, на што нельга стаць падобнымі.

Багатая краіна тая, дзе багатыя людзі. Нашая эканамічная палітыка будзе накіраваная на тое, каб беларус багацеў. Усім будзе гарантавана працаваць, вытвараць, прадаваць і купляць. Будзе ўведзены стымуляцыйныя прынцыпы вызвалення ад падаткаў, сістэма льготных падаткаў і рацыянальная сістэма падаткаабкладання, накіраваная на развіццё і хуткі ўздым індывідуальнай працы і прадпрыемства.

Пенсіянер, памятай! Калі побач з табой у выніку разумнай энергічнай працы ў вытворчасці ці ў гандлі разбагацеў сусед, ён не вораг табе, не «кывасмок», не «жульё», а прыяцель. З свайго даходу ён плаціць падаткі ў бюджэт, а з бюджэту — табе пенсія.

Беларусам трэба ўмець не толькі працаваць, але і арганізоўваць працу, ствараць вытворчасць, кіраваць прадпрыемствам, гандляваць і лічыць грошы. Інакш — багацце не ствараецца. І

калі з'яўляюцца такія ўмелыя людзі ў грамадстве — радуіцца.

Беларускі Народны Фронт «Адраджэньне» мае ўстойлівую эканамічную праграму развіцця Беларусі і шэраг надрукаваных законапраектаў. Яны шмат каму вядомыя. Таму я не буду на іх спыняцца. Тым больш, што няма сэнсу гаварыць пра эканоміку, калі не казаць пра Беларусь.

У эканоміцы мяне клапацяць перш за ўсё людзі, бо без людзей, ці абы з кім, ніякія эканамічныя праграмы не рэалізуюцца. Мы павінны будзем вельмі ашчадна адносіцца да кіраўнікоў і спецыялістаў вытворчасці — было б жаданне працаваць.

Галоўная сфера — сельская гаспадарка. Гэта наш грунт і важная крыніца багацця. Калгасы могуць быць ператвораны ў рынкавыя гаспадаркі з вялікай свабодай дзеяння і спрыяннем з боку дзяржавы. Абаперціся тут можна толькі на тых сельскіх людзей, што ёсць. (На працаўнікоў, кіраўнікоў, спецыялістаў.) Іншых няма. Таму рэформы павінны быць для людзей, а не для рэформістаў.

У пачатку 1997 года, напярэдадні авантуры з руска-беларускай «інтэграцыяй», кожнаму «вертыкальнаму» начальніку ў кабінет быў разасланы мой ліст, дзе ўсіх заклікалі супрацьдзейнічаць анексіі Беларусі. Было падкрэслена, што захаванне патрыятычнай беларускай дзяржаўніцкай пазіцыі ўлічыцца пасля ліквідацыі рэжыму; гарантуецца праца і пасада. У тым ліку будуць ліквідаваны дасье. Цяпер я магу толькі пацвердзіць супрэмацыю намераў, выкладзеных у тым лісце. І шкада, што некаторыя аднесліся да яго няўважліва. Зрэшты, яшчэ не позна.

Тры гады палітычнай дзейнасці на Захадзе шмат высветлілі для мяне: што такое Запад, што варта пераймаць, а чаго нельга. Мы, беларусы, народ еўрапейскай гісторыі і культуры. Нам трэ-

ба аднавіць моцную, культурную і заможную Беларусь, пабудаваць наш крэпкі Беларускі Дом. Калі мы будзем гэта рабіць нават мінімальна разумна, то Запад нас падтрымае. І ніхто не стане пры гэтым пагражаць нашаму суверэнітэту і нашай незалежнасці. Калі ж мы паставім сябе несамавіта, зглумім сваю культуру і эканоміку і дазволім, як у Расіі, усё раскрадаць, мы ў лепшым выпадку станем спажывацямі заходніх адкідаў вытворчасці ды мас-культуры і будзем глядзець, як нашымі дочкамі камплектуюць заходнія бардакі.

Мы не пацягнемся ў Еўропу галоднымі і не пойдзем пакрыўджанымі. Беларусь будзе такой, як мы зробім. Мы станем гаспадарамі, а не збыдзенымі родзічамі. Нашая беларуская дзяржава ёсць наш Дом, наш Храм і нашая Крэпасць. Калі мы ўмацуем яе нашым розумам і працай, мы пачнем сябе паважаць.

Беларуская замежная палітыка мусіць зыходзіць з беларускіх нацыянальных інтарэсаў. Мы спынім усе спробы з боку Расіі анексаваць Беларусь і навязваць нам свае «саюзныя» ды «саюзы». Але мы не зачым расіянам дарогу на Запад і ўлічым іхныя інтарэсы пры ўмове павагі да нашай краіны і нормаў міжнароднага права.

Шмат страціла Беларусь за пяць гадоў прамаскоўскага рэжыму. Спатрэбіцца час, каб істотна палепшыць гаспадарку і эканамічны стан у дзяржаве. На месцы стаяць — немагчыма, бо ідзе разбурэнне. Калісьці ў пачатку 90-х гадоў антыбеларуская прапаганда мне закідала: «ён хоча зрабіць як у Польшчы». Што сталася потым у Польшчы — вядома. Толькі Польшча для нас слабая прыклад. Мы самі можам стаць прыкладам для іншых. Дзеля гэтага трэба, здавалася б, няшмат — паверыць у сябе, у сваю нацыю, у свае магчымасці, у сваю дзяржаву, у Беларусь.

Зварот да выбаршчыкаў

Па ўсёй Беларусі разгарнулася перадвыбарчая кампанія па выбарах прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, прызначаных Вярхоўным Саветам на 16 траўня 1999 года. Ва ўсіх раёнах сфармаваныя раённыя выбарчыя камісіі, дзейнічае Цэнтральная Выбарчая Камісія на чале са сп. Віктарам Ганчаром, адбываецца вылучэнне кандыдатаў на пасаду прэзідэнта. Цэнтральнай Выбарчай Камісіяй зарэгістраваная ініцыятыўная група па вылучэнні сп. Пазьняка Зянона Станіслававіча кандыдатам у прэзідэнты Рэспублікі Беларусь.

Каго хвалюе лёс Бацькаўшчыны, хто шануе закон і справядлівасць, мы заклікаем уключыцца ў працу і дапамагчы ініцыятыўнай групе сп. Пазьняка З.С. Просім звартацца на адрас: 220005, Мінск, вул. Варвашэні, 8, тэл. 284-50-12.

**Кіраўнік ініцыятыўнай групы
С.ПАПКОЎ**

Для кожнай краіны, якая вызвалілася ад той ці іншай ступені залежнасці, паўстае пытанне, як найхутчэй да-стаць свайго натуральнага рэжыму існавання. Гэта за-лежыць ад спеласці грамадства, ступені былой за-лежнасці, еднасці народа, перакананасці ў слушнасці абранага шляху і волі кіраўніцтва.

Пасля падзення сацыялістычнага лагера для краінаў

так званай Усходняй Еўропы, на першым этапе, не было праблемай вызначыць сваю дзяржаўную ідэалогію, бо яны ў іхняй свядомасці і былі Еўропай, хаця і ўсходняй. Ніхто з іх нават не разглядаў варыянтаў існавання па-за Еўрапейскай Супольнасцю. Гэта, па сутнасці, стала і ёсць іхняй ідэалогіяй. Любы з усходнееўрапейскіх постсацыялістычных урадаў, няхай самы левы, як у

выпадках з Румыніяй, Балгарыяй ці Албаніяй, марыў і марыць і са скуры вылузваецца, каб як найхутчэй ума-цавацца ў структурах Аб'яднанай Еўропы. Альтэрнаты-вы такому шляху не было, як не было пытанняў і з палітычнай волі новых лідэраў, якія адчувалі трыва-лую глебу пад нагамі.

Суплёт нацыянальных ідэяў

Для краінаў былога Саюза вырашэнне задачай дзяр-жаўнай ідэалогіі адбываецца больш складана.

Але стратэгічная мэта гэ-тых краінаў, прынамсі тых, што геаграфічна знаходзя-ца ў Еўропе, такая ж — Еўро-па. Іншая справа ступень уласнай важкасці ў гэтай супольнасці. З гэтай прабле-май ужо сутыкнуліся краіны былога сацлага. Прабле-ма ўзаемадзячыннасці еўра-пейскага Захаду і Усходу, сцішаная яднальнай эйфа-рыяй, нікуды не знікла. Мі-рыцца са становішчам «мен-шага брата» ў дэмакратыч-най Еўропе таксама непрэ-емна, як пры Савецкай імпе-рыі. Пакуль, пасля палітыч-най інтэграцыі, што задаво-ліла ўсіх, дзяліцца сваімі эканамічнымі інтарэсамі еў-рапейскі Запад не надта прагне. Гэта натуральна — паважаюць моцных. Нешта падобнае на супольнае ад-стойванне сваіх інтарэсаў сярод краінаў еўрапейскага Усходу прамільгнула разам са стварэннем Вышаградс-кай групы, але, не паспеўшы развіцца, неяк згасла. Ві-даць, у гэтага праекта былі не толькі добразычліўцы. Сёння кожная краіна Усходу вырашае, з большым ці мен-шым поспехам, свае прабле-мы сама, пасля вяртання ў Еўропу не маючы выразнай ідэалагічнай схемы, што ро-біць немагчымым якаясьне вырашэнне палітычных і эканамічных задачай. Тая ж хва-роба і ў краінаў, так бы мо-віць, былой Савецкай Еўро-пы.

Прыбалты дзякуючы нацы-янальнай ідэі дамагліся не-залежнасці яшчэ за часам СССР і здолелі супрацьста-яць расійскай блокадзе. Ня-гледзячы на складаную між-этнічную сітуацыю, яны да-лей выкарыстоўвалі знаёмую ідэалагічную схему вяртання ў адзіную Еўропу. Але што цяпер... Калі Эстонія мае на-

дзейнае лобі, то Літва і Латвія апынуліся ззаду. Еўрасаюз трымае іх на адлегласці, ма-тывуючы гэта недасканала-сцю палітычных і эканаміч-ных законаў, што не пераш-каджае яму мець у сваіх шэ-рагах Турцыю, дзе праблемы з эканомікай і дэмакратыяй непараўнальна большыя. Гэта не можа не крыўдзіць. Латвія і Літва аб'ектыўна не могуць дазволіць сабе тую ступень ліберальнасці, якую хітра патрабуе Еўрасаюз. Пад бокам Расія. Але і больш патрабавальна адстойваць свае інтарэсы таксама не ў сілах. Па сутнасці гэтыя кра-іны — частка нейкага большага еўрапейскага арганіза-ма, без якога ім не можна вы-карыстаць свой патэнцыял. Пасля вяртання ў Еўропу іх дзяржаўная ідэалогія такса-ма патрабуе абнаўлення.

Украіна, выкарыстаўшы палітычны досвед ідэолага ЦК КПУ Леаніда Краўчука і волю часткі свайго насель-ніцтва да незалежнасці, якая грунтавалася на нацыяналь-най ідэі, цвёрда акрэсліла сваю адасобленасць ад Расіі. Гэта, праўда, каштавала студэнцкіх хваляванняў, ах-вярных сутыкненняў пры па-хаванні Ятрыяраха УПЦ і ўдзелу УНА-УНСО ў чачэнс-кай вайне. Пройдзе яшчэ нейкі час, і Украіна вырашыць праблему мовы, але далей, відавочна, Украіна паўстане сам-насам з тымі ж пра-блемамі, што і балтыйскія краіны. Дзяржаўнай ідэалогіі Украіны патрэбная будзе но-вая форма, якая б уключала нацыянальную ідэю і адпавя-дала б ментальным, палітыч-ным і эканамічным памкнен-ням новапаўсталай усходне-еўрапейскай краіны.

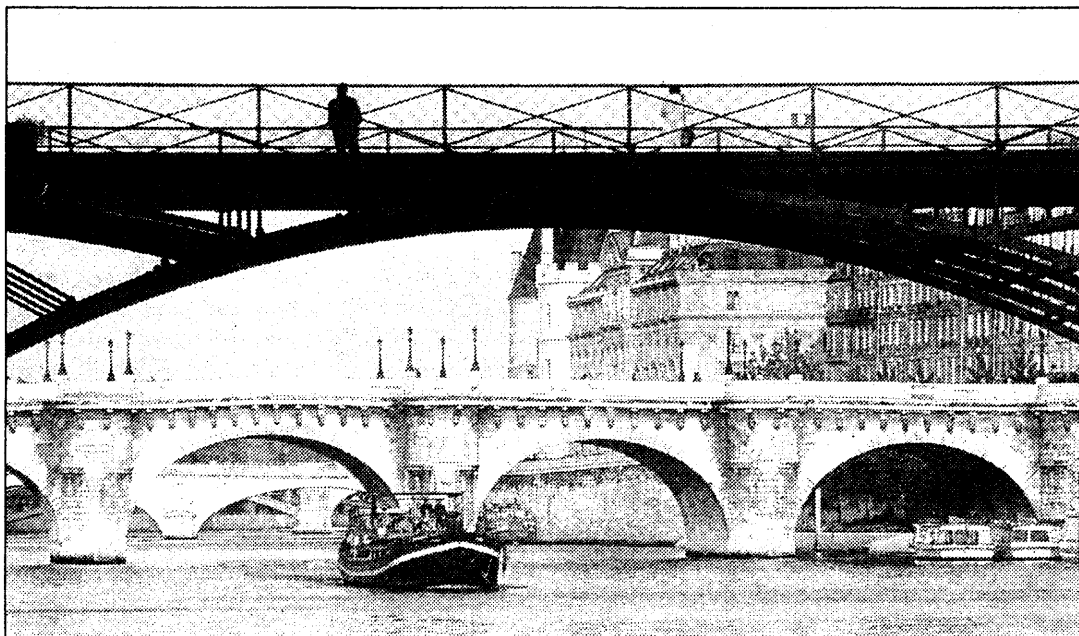
На працягу васмы гадоў, з часу ўзнаўлення незалеж-насці, дзяржаўнай ідэалогіяй Беларусі на дзяржаўным узроўні сур'ёзна не займа-ліся, выключаючы вышаград-скую прамову Мечыслава

Грыба, на той момант Стар-шыні Вярхоўнага Савета... Дзяржаўнай ідэалогіяй спра-буюць заняцца зараз, калі стала відаць дно дзяржаўных рэсурсаў — маральных, эканамічных, палітычных. Сура-гаты ў выглядзе вяртання ста-рой савецкай ідэалогіі ці спробы стварыць новую, зас-наваную на панславізме, бел-ларусамі адпрэчваюцца. Гэ-та значыць, што падобныя варыянты не грунтоўца на сапраўднай глебе — нацыя-нальнай ідэі. Гэта значыць,

ка. Амаль пагалоўна мала-дзёжныя незалежныя, андэг-раўндавыя, контркультур-ныя праекты так ці інакш вы-карыстоўваюць нацыяналь-ную ідэю і арыентаваны на Еўропу, а не на Расію. Але самае галоўнае, пераважная большыня дзяржаўнага чы-навенства валодае мовай, хаця свядома гэтага не афі-шуе, гэта значыць, чынавен-ства рыхтуе сябе да магчы-май змены ўлады. Такім чы-нам мы рыхтуемся да змены курсу, мы Еўропы не прамі-

наўлення нацыянальнай дзяржавы будучы абмежава-ныя і таксама, як у Латвіі, бу-дуць не зусім адпавядаць стандартам ліберальнага еўрапейскага Захаду. Запад забыў ужо, калі выбраўся з-пад таталітарызму, а мы з яго спрабуем выбрацца сёння.

Нацыянальная ідэя ў чыс-тым выглядзе неабходная для аднаўлення фактычнай незалежнасці, да палітыч-нага вяртання ў Еўропу, да-лей Беларусь паўстае перад праблемамі суседзяў.

што на сучасны момант альтэрнатывы нацыянальнай ідэі як дзяржаўнай ідэалогіі няма, як няма альтэрнатывы вяртання ў Еўропу. Прынамсі моладзь за гэта агітаваць не трэба, пра што сведчаць са-цыялагічныя апытанні апош-няга часу, а новая ідэалогія ствараецца менавіта для яе. Сёння пры самай неспрыяль-най пазіцыі кіраўніцтва кра-іны ідэя беларускага дому, сапраўднай, а не дэклара-тыўнай, незалежнасці ў свя-домасці людзей, асабліва моладзі, дастаткова папу-лярная. Памяналася стаў-ленне да носьбітаў мовы: гэта ўжо не прыкмета «кол-хоза», гэта прымета, пры-намсі, адукаванага чалаве-

нем, вядома, калі носьбітаў новай ідэалогіі не будуць вынішчаць фізічна, што ў на-шай гісторыі здаралася.

Беларусь, у адрозненне ад-тых жа краінаў Балтыі, не мела досведу існавання ва ўмовах правакансерватыў-нага нацыянальнага рэжы-му, які мусіць быць закліканы канчаткова сцвердзіць на-цыянальныя прынцыпы ва ўнутранай палітыцы дзяржа-вы. Гэты рэжым на падыхо-дзе. Зразумела, ён магчымы толькі пры моцным прэзідэн-це, таму пражэкты БНФ пра абмежаванне прэзідэнцкай улады варта пакінуць у спа-коі, і трэба быць падрыхта-вым да таго, што некаторыя правы і свабоды ў часе ста-

Відаць, найгоршае стано-вішча з дзяржаўнай ідэа-логіяй у Расіі. Ідэя расійскага месіянства, якая служыла працягла перыяд дзяржаў-най ідэалогіяй, была заража-ная прышчэпваннем ідэі са-цыяльнай роўнасці (каму-нізмам). Гэта ідэалагічная мутацыя, нягледзячы на па-чатковы поспех, урэшце па-дарвала Расію маральна, палітычна і эканамічна. Знай-сці новую вартую дзяржаў-ную ідэалогію ёй не ўдаецца, аднавіць старую таксама. Спробы ствараць ідэалагіч-ных мутантаў, спалучаючы на сваёй нацыянальнай гле-бе ламіраючае чырвонае і збанкрутаванае брунатнае, ёсць рэакцыяй на няўдачы ў

гэтай галіне. Расія не выт-рымвае сваіх межаў, чачэнс-кая вайна гэта падкрэсліла. Расія не мае што супраць-паставіць ісламскаму факта-ру ўнутры сябе, які грунтуец-ца на нацыянальнай ідэі яе мусульманскай часткі, і таму вельмі верагодны ейны рас-пад. Сёння яна перажывае вельмі балючую ломку свя-домасці, і ў гэтым ёй можна толькі паспачываць.

Латвія, Літва, Беларусь, Ук-раіна мусяць стварыць тое, чаго не здолелі адужыць Вен-грыя, Чэхія, Славакія і Польш-ча пасля сустрэчы ў Вышаг-радзе — новую ідэалогію Ус-ходняй Еўропы, якая б дазва-ляла як найлепш выкарыс-таць патэнцыял краінаў гэ-тай часткі Старога Свету. Гэта будзе лагічным крокам іхняга развіцця. Краіны гэтага рэгі-ёна стаяць перад небяспеч-най, непрадказальнай, гато-вай да распаду Расіяй — з ад-наго боку, і некаторым абмежа-ваннем сваіх, перад усім эканамічных інтарэсаў, — з боку добраўладкаванага Захаду.

Беларусь мусіць замкнуць разрыў у гэтым ланцугу. Як будзе называцца новае са-юзнае ўтварэнне, не мае значэння, важна тое, што Бе-ларусь мусіць зарабіць на гэ-тым свой ідэалагічны, палі-тычны і эканамічны капітал і дапамагчы зарабіць яго сваім суседзям па «Савецкай Еў-ропе». Новы Усходнееўра-пейскі Саюз мусіць быць га-товым прыняць да сябе тых, хто пажадае, з постсацыя-лістычных суседніх краінаў і еўрапейскіх частак Расіі, калі яна пачне ўсё ж распадацца. Для гэтага будучы ўсе пера-думовы і перш за ўсё моцны фундамент — ментальна-сугучнасць краінаў гэтага рэгіёна, саспелы да ўспры-няцця новай ідэалогіі, грун-там якой будзе суплёт нацы-янальных ідэяў. Усё выра-шальнае воля новага беларус-кага кіраўніцтва.

Д.А.

(Окончание. Начало на стр.3)

тей общая жизнь, наука социаль-ного общения в сотни раз важнее, чем для здоровых. В интернете они не одиноки, как дома, в четы-рех стенах, без сверстников, без друзей, знакомых, без занятий, без совместного дела, совместных игр, то есть без всего, что и делает жизнь ребенка жизнью. Решение выставить детей из ставшего им родного дома возвращает их в ат-мосферу одиночества, по суще-ству, в камеры-одиночки, где, кро-ме мамы или бабушки да приходи-щего на 2 часа учителя, никого. Такое вот у них детство.

Помимо всего, совместная жизнь в интернете помогает раз-витию этих детей, дает остро не-обходимые им социальные и тру-довые навыки, которые могут хоть как-то обеспечить им жизнь среди здоровых во взрослые годы. Управ-ление образования ответило ро-дителям, что: «открыть учрежде-ние для детей-сирот на базе дош-кольных учреждений не представ-ляется возможным, так как выра-жающих зданий в настоящее время не имеется. Названные детские

Кому не дал бог, у того отнимут чиновники

сады № 208 и № 415 решением Мингорисполкома выведены из сети дошкольных учреждений системы образования. Кроме того, здания дошкольных учреждений не приспособлены для содержания в них детей школьного возраста». (Детей дошкольного возраста можно содержать, взрослых дядей и тетей из фирм, торгпредств и т. п. тоже можно содержать в этих «неприспособленных» помеще-ниях, а детей-сирот школьного возраста нельзя? Нет в этом мире ничего, что смутило бы системой доказательств наших чиновников. — К. С.) В качестве утешений для родителей упомянуто то, чего больные дети и дети-инвалиды боятся так же сильно, как взрослые тюрьмы: «Государственная поли-тика в области специальной об-разования предполагает разви-тие интегрированного обучения.

Всем желающим родителям бу-дет предоставлена возможность обучать детей в специальных классах на базе общеобразова-тельных школ по месту житель-ства». То есть в обычных школах со-здадут нечто вроде гетто для де-тей-инвалидов, детей с замед-ленными реакциями, нарушения-ми психической нормы, на кото-рые обрушатся со стороны здоро-вого детского контингента волны изощренного издевательства, оскорбительных кличек, насмешек, силового воздействия, поскольку дети, увы, не такие ангелы, как думает о них «государственная по-литика», желающая сэкономить даже на человеческих несчастьях.

Можно много цитировать из сладкоречивого ответа управле-ния образования родителям горе-мычных детей. Но сквозь сироп за-ботливых слов явно проступает

контур передела собственности министерства образования, экспроприации у бедных больных и ин-валидов, сирот в пользу богатых, здоровых и бессовестных. По отношению к детям, каждый отнятый у них под посольство, фирму, торг-предство и т. д. сад, ясли, школа-интернат — элементарная под-лость, как бы это не оформлялось документами и не доказывалось ситуацией в стране и санитарны-ми нормами(не приспособлено!). Таких освобожденных от детей садиков и школ сегодня намного больше по нашим городам и весям, чем требовало сокращение рож-даемости от наступающей нище-ты. Кому-то значит выгодно, чтобы больные дети и дети-инвалиды сидели взаперти дома, чтобы дош-кольников смотрели бабушки, а отнятые у них здания увеличивали через продажу или арендную пла-

ту городской бюджет, а не «сокраща-ли» его-ло статьям расходов на народное образование и здоро-вье. Власти, которые хотят сэко-номить (иначе говоря — нажиться) на несчастных детях, больных рас-стройствами ЦНС, сами страдают хронической патологией психики, души, сердца и совести и требуют усиленного лечения.

Когда-то же припомнятся все по-добные издевательства над бед-ными созданиями, все пролитые этими детьми слезы, и что скажут тогда тети и дяди из управления. Если чужих детей не жалко и не болит за них сердце, так хоть Бога следует побояться. Он, как извест-но, долго терпит, да больно бьет. И у чиновников Мингорисполкома, что выводят из оборота здания са-дов и школ, тоже есть дети и внуки. И они не застрахованы.

Христос, когда терпел страда-ния на кресте, прошептал: «Отче, прости им, не ведают бо, что тво-рят». Неужто, не ведаете, товари-щи продавцы и покупатели детс-ких садов и школ, что творите над несчастными?

К. СУРИН

Ці былі «рускімі» беларусы

Роздум над артыкулам Юрыя Хадыкі «Змест нацыянальнай ідэі»

Эрнэст ЯЛУГІН

З павагай і ўвагай прачытаў эсэ Юрыя Хадыкі «Змест нацыянальнай ідэі». Своечасовая і ёмістая рэч. Але ж менавіта таму, што аўтар — вельмі аўтарытэтная ў патрыятычна настроенага беларускага грамадства асоба, дзеля агульнай справы мушу запярэчыць яму адносна катэгарычнай інтэрпрэтацыі этноніма «русь», які ён не размяжоўвае да таго ж з паняццем «рускі». З эсэ вынікае, што «многія вучоныя» з XIX стагоддзя дарэмна «біліся над таямніцай яго паходжання» і то спрабавалі звязаць з нейкім племенем расаланаў са скандынаўскага вострава Руген, а то і з назвамі рэкаў ды азёраў. Аказваецца, гэтыя больш за дзесятак даследчыкаў, многія з якіх былі бліскучымі вучонымі, больш за сотню гадоў не там шукалі. Але вось варта было ў 50-х гадах бягучага стагоддзя польскаму гісторыку-медывісту Пашкевічу «абгрунтаваць тэорыю паходжання тэрміну «русь» як вызначэння візантыйскай царкоўнай правінцыі славянскага (?) абраду, для чаго рэлігійныя (?) грэкі скарысталі згадку з Бібліі аб правадыры неакрэсленага паўночнага народа па імені Рош», як усё высветлілася катэгарычна. Аўтар упэўнены: гіпотэза Пашкевіча, што «хрысціяннае імя русь, нададзенае велізарнай сукупнасці плямёнаў, не толькі здымае ўсе супярэчнасці ранейшых гіпотэзаў, але і знаходзіць прамое пацверджанне ў летапісах».

У летапісах? Тады возьмем хаця б занатаванае святым інакам Нестарам, вядомую «Аповесць пра мінулыя часы». Там чытаем: чудзь, славяне ноўгарадскія, крывічы іборскія і весь запрацілі сабе на княжанне варагаў, што «называліся руссю падобна як іншыя называліся шведы, ангры, а яшчэ іншыя — гатландцы». Такое вось дэталёвае тлумачэнне летапісца, каб і сумневу не было — што гэта за «русь». З іншага боку, і раней Ліўт-пранд, епіскап крамонскі, які ў X ст. двойчы быў паслом у Канстанцінопалі, адзначаў: «Русаў называем і нарманны». Можна б дадаць сведчанні арабскіх летапісцаў. А то і самога грэцкага імператара, якія выкарыстаў выдатны даследчык расійскай гісторыі В.Ключэўскі (дарэчы, сын прыходскага святара і вялікадзяржаўнік па перакананнях): «руссю ў X ст., паводле Канстанціна Багранароднага... называўся вышэйшы клас рускага грамадства, пераважна княская дружина, якая складалася ў большасці з тых жа варагаў. Пазней Русь, альбо руская зямля — выраз упершыню з'я-

віўся ў дамоў Ігара 945 г. — атрымала геаграфічнае значэнне». Напамнім, што да ўрачыстай цырымоніі хрышчэння Русі па грэцкім абрадзе было 43 гады, а яе князю ніякай справы не было да таго, як там візантыйскія царкоўнікі плануюць назваць будучую «правінцыю славянскага абраду».

Дарэчы, Ключэўскаму давялося ўпарта змагацца за сваю версію «русізму», бо заўзятая імперцыя лічылі: не да твару «вялікаму народу», няхай сабе і некалі, падпарадкоўвацца прышлым авантюрыстам, ды яшчэ праз іх займець этнаназву. У савецкі час, калі новае вялікадзяржаўнае ўтварэнне набрала сілу, імкненні «адхрысціцца» ад варажскага «следу» на-

дзяржаўнае ўтварэнне з'явілася ў Кіеве — з Рурыкавічамі на чале. Другая, кіруючая эліта якой не брала ўдзелу ў знакамтай летапіснай акцыі запрашэння варагаў — у Полацку і залежным ад яго Смаленску. З праявінай прычыны не брала — там ужо была свая «русь», іншага роду (успомнім нашых продкаў. Яны пачувалі сябе незалежнымі ад імперскага Кіева — «белымі»). Прыгадаем, што ў тыя часы азначэнне «белы» часта выкарыстоўвалася ў якасці сіноніма «свабодны», «чысты», а яшчэ — богаўгодны. Так, у юрыдычных актах сустракаем, прыкладам, выраз «белыя галовы» — свабодныя, незамужнія жанчыны. Ці «белыя харваты». У вы-

німі абласцямі Верхняга Паволжа. Прыгнанае ці скоранае збройна насельніцтва ўжо цалкам, «галавою» належаў князю. А паколькі той быў «рус», то падудадныя яму мужыкі натуральна зваліся «рускімі». З узнікненнем усходніх княстваў (Маскоўскага, Уладзіміра-Суздальскага і інш.), дзе ўладарылі Рурыкавічы, яшчэ болей узмацнілася як юрыдычнае, так следам і этнамічнае разыходжанне паміж «русамі-русінамі» і «рускімі». Тры сотні гадоў наступнага татарамангольскага ўладарання, калі ярлык на кіраванне вочынай паўночна-ўсходнія рускія князі ўвогуле маглі атрымаць толькі з рук хана Залатой Арды, завяршылі згаданы працэс народнага самаўсведамлення. Старая Русь назаўжды знікла за пагоркам часу.

Тым не меней, пазбыўшыся васальнай залежнасці ад Залатой Арды, Рурыкавічы ўзяліся за старую справу «далучэння» больш слабых суседзяў. Вялікі князь Маскоўіі абвешчае сябе спадкаемцаю нават княстваў, дзе Рурыкавічы былі толькі князямі па найме. На жаль, гэтаму ўсяляк садзейнічае і праваслаўная царква, якая называе сябе «рускай». Маскоўская дзяржава абвешчаеца яшчэ і ажно «трэцім Рымам», а заадно — Вялікаросіяй, неўпрыкмет згубіўшы ранейшы карань слова «рус». Кіеўскія землі — Маларосіяй, але тамтэйшае насельніцтва, нягледзячы на магутную ідэалагічную апрацоўку рускай праваслаўнай царквой, назвала праца айчыну інакш — Украінай, а сябе — украінцамі. Старую назву захавала толькі Беларусь. Дададзім, што пра гэта ведалі суседзі яшчэ ў часы сярэднявечнай Рэчы Паспалітай. Яскравы доказ прыводзіць Генрык Сянкевіч у сваім гістарычным рамане «Патоп» (упершыню апублікаваны ў варшаўскай газеце «Слова» ў снежні 1884 — верасні 1886 гг., калі расійскі імператар забараніў і назву Беларусь, і мову яе народа). Хоць і схільны землі Вялікага Княства Літоўскага залічыць ажно ўжо ў польскую «айчыну», тым не меней Сянкевіч напісаў: «...бацька і абодва сыны (Кемліча. — **Э.Я.**) служылі ў яго (Кміціца. — **Э.Я.**) у тыя часы, калі ён на свой страх веў у Беларусь вайну з Хаванскім» (адным з маскоўскіх князёў, войска якога ў першай палове XVII ст. рабавалі ды руйнавалі ўсходнія землі Вялікага Княства Літоўскага. — **Э.Я.**).

Што да этнаназвы «рускія беларусы», то гэта магло б быць гістарычным анекдотам, каб не сучасная рэчаіснасць. Дарэчы, расійскі маршал Шапашнікаў па тэлевізіі неяк прызнаў беларусаў «наполовину(?) русскими».

былі новы імператры. Праўда, на пачатку, у 20-я гады, яшчэ не рэпрэсаваны прафесар М.Пакроўскі, нягледзячы на свой «марксісцка-класавы» светапогляд, усё ж пагаджаўся са знакамітымі «буржуазнымі» папярэднікамі (Карамзіным, Ключэўскім, Салаўёвым і інш.) адносна варажскага паходжання «рускасці». Ды гэта ж, пісаў ён, «на самой справе не меней і не болей крыўдна, чым тое, што Расіяй з паловы XVIII ст. кіравалі пад імем Раманавых нашчадкі германскіх, галшцінскіх герцагаў (сапраўднае вымерлі ў 1761 г. у асобе дачкі Пятра I Лізаветы, у якой не было дзяцей)».

Што да «спрэчнасцяў», якія нібыта здымаюцца вердыктам польскага медывіста новай фармацыі, і гэта не зусім слушна. А ў чым тады розніца паміж «русам, русцам, русінам» і «рускімі»? І самае для нас істотнае: чаму беларусаў імперскія ідэалагі і расійскія палітыкі пэўнага кшталту ўсяляк пнуща называць яшчэ і... «рускімі»?

На дзіва «агрэсіўны» прыметнік, калі разглядаць гэтакія словы ў якасці часціны мовы, які спрабуе падпарадкаваць сабе ажно ствараючы яго назоўнік — «рус!» А ў нашым выпадку — яшчэ і «белы».

А справа, напамнім, у тым, што некалі ж адна Русь як

Даты і лёсы

5 сакавіка

1562. Апошні магістр Лівонскага ордэна Готард Кетлер перадаў Мікалаю Радзівілу Чорнаму залатыя крыж і пячатку — сімвалы ўлады магістра, а таксама ўсе прывілеі Ордэна мечаносцаў і іх архіў. Лівонія, адміністратарам якой быў прызначаны Радзівіл, далучылася да ВКЛ і Польшчы, а былы магістр стаў герцагам Курляндзі.

1933. У Германіі, дзе канцлерам быў ужо Гітлер, адбыліся яшчэ свабодныя выбары ў рэйхстаг, нацысты атрымалі 44 працэнты галасоў.

1940. Палітбюро ЦК УКП(б) дало санкцыю на расстрэл 21.857 афіцэраў, паліцэйскіх, «паноў і фабрыкантаў», арыштаваных у заходніх абласцях Беларусі і Украіны.

1953. Памёр Сталін, які ўжо некалькі дзён быў часткова спаралюшаваны. У апошнія тыдні жыцця дыктатар адмовіўся ад дапамогі медыкаў: баяўся, што тыя адпомсцяць за рэпрэсіі супраць прыдворных «дактароў-шкоднікаў». У гэты дзень у 1956 г. у Тбілісі і Баку прайшлі дэманстрацыі ў абарону культы асобы Сталіна.

1966. У японскім небе лайнер Боінг-707 згубіў адзін з рухавікоў і разбіўся перад святой гарой Фудзі. Загінулі 124 чалавекі. У 1976 г. падчас пасады ў Варонежы ўзарваўся самалёт ІЛ-18. Там ахвяраў было 127.

6 сакавіка

1619. Нарадзіўся французскі пісьменнік Сірано дэ Бержерак. Паводле падання, кпіны з ягонага доўгага носа сталі нагодай для больш як тысячы дуэляў, і з кожнай Сірано выйшаў пераможцам. У гэты ж дзень нарадзіліся яшчэ тры пісьменнікі, што праславіліся сваёй дасціпнасцю: паляк Станіслаў Ежы Лец (**1909**), абхазец Фазіль Іскандэр (**1929**) і габрэй Міхаіл Жванецкі (**1934**). Можна дадаць сюды і рускага пісьменніка Льва Кавеліна (**1822**), які ўпершыню апублікаваў у 1845 г. беларускую ананімную паэму «Энеіда навыварат».

1899. Нямецкі хімік Фелікс Хофма запатэнтаваў найбольш ужыванае ў свеце лякарства — аспірын.

1943. Старшыня Рады БНР Васіль Захарка перадаў у сувязі з хваробай сваю пасаду Міколу Абрамчыку, які кіраваў Беларускай Самапомаччу ў Берліне. У 1947 г. канферэнцыя беларускіх дзячаў у Парыжы прызнала Абрамчыка Прэзідэнтам БНР.

1944. Беларуская Цэнтральная Рада выдала дэкрэт пра мабілізацыю ў Беларускаю Краёвую Абарону. Пад прымусам удалося набраць да 100 тысяч чалавек, аднак немцы адмовіліся іх узброіць.

1977. У Швецыі адбылася лыжная гонка на 85,8 км з рэкорднай колькасцю ўдзельнікаў — 10.934 спартсмены.

7 сакавіка

1908. Мэр Цынцынаці Марк Брэйт публічна заявіў, што «жанчыны фізічна не здольныя кіраваць аўтамабілем».

1917. Амерыканская фірма грамзапісу *Victor Company* выпусціла першую ў свеце кружэлку джаза *The Dixie Jazz Band One-step*.

1954. Дэбютанты сусветных спаборніцтваў хакеісты СССР перамаглі канадцаў з лікам 7:2 і сталі чэмпіёнамі свету.

1989. Скончыўся паказ першай на нашых экранях «мыльнай оперы», бразільскага серыяла «Рабыня Ізаўра», які доўжыўся амаль 5 месяцаў.

1989. У адной з амерыканскіх турмаў прыгавораны да смерці на электрычным крэсле забойца памёр ад няшчаснага здарэння. Пасля апеляцыі прысуд быў скасаваны, але ад лёсу не ўцячэш: небараку забіла токам, калі ён рамантаваў у ваннай пакоі камеры пару навушнікаў.

8 сакавіка

1879. Нарадзіўся нямецкі фізік, нобелеўскі лаўрэат 1944 г. Ота Ган, які адкрыў ланцуговую рэакцыю ядраў урану, што дазволіла стварыць атамную зброю.

1914. У Мінску нарадзіўся адзін з бацькоў савецкай атамнай зброі Якаў Зельдовіч, заснавальнік школы савецкай фізікі ў галіне тэорыі гарэння, дэтанацыі і ударных хваляў.

1944. Падчас футбольнага матча паміж англійскімі камандамі *North Crew* і *Bradford Park* суддзя на працягу 5 хвілінаў прызначыў 4 пенальці.

1972. На базе ВПС ЗША ў Туле (Грэндландыя) зафіксаваны рэкорд хуткасці ветру над паверхняй зямлі — 333 км/г.

1975. У Ціхім акіяне загінула савецкая падводная лодка ПЛ-574 з ядзернымі ракетамі і экіпажам у 98 чалавек. Прычынай катастрофы, па адной з версій, быў ненаўмысны таран амерыканскай атамнай падлодкай.

1985. Скончыўся адзін з найбольш кранальных раманнаў па перапісцы: памерла Міцу, спаралюшаваная жонка міністра будаўніцтва Японіі Учы Ноды. На працягу 15 гадоў яе хваробі муж напісаў ёй з сваіх камандзіровак 1.307 лістоў, якія потым былі надрукаваныя ў 25 тамах (12.404 старонак). Гэта не паштоўка на 8 сакавіка!

Падрыхтаваў
Юрась БАРЫСЕВІЧ

Самы доўгі фестываль

2000 год будзе юбілейным для сусветнай оперы. Гэтае мастацтва нарадзілася ў 1600 годзе — менавіта тады адбылася пастаўка першай музычна-драматычнай імпрэзы, якая называлася «Арфей». З нагоды 400-годдзя «самага пышнага з мастацтваў» у Мінску пачынаецца фестываль «Віват, опера!», які працягнецца вельмі доўга, цэлы год. Фестывальныя імпрэзы — спектаклі і канцэрты з незвычайнай праграмай, з удзелам запрошаных «зорак» — будуць праходзіць у Тэатры оперы і балета Беларусі па 2—3 разы ў месяц.

6 сакавіка фестываль пачнецца Вечарам верыскай оперы. Гледачоў чакае зна-

ёмства з адной з яскравых старонак гісторыі оперы — верызмам. Гэты накірунак з'явіўся ў Італіі напрыканцы XIX стагоддзя. Тады група кампазітараў абвясціла галоўным прынцыпам оперы праўдзівы паказ паўсядзённага жыцця простых людзей (адсюль і назва «верызм», якая паходзіць ад слова «праўдзівы»). Гэта была першая спроба музычнага тэатра паказаць псіхалагічныя перажыванні людзей, іх сапраўдныя беды і радасці. «Першай ластаўкай» верызму ў 1890 годзе стала опера 27-гадовага П'етра Маскані «Сялянскі гонар», а праз два гады з'явіліся знакі «Паяцы» Руджэра Леанкавала,

драматычная опера-навазла з жыцця вясковага камедіянтаў (дарэчы, у аснове сюжэта Р. Леанкавала паклаў сапраўдны падзеі). Рэпертуар Беларускай оперы змяшчае абодва знакамітыя творы верыстаў. «Сялянскі гонар» ідзе на нашай сцэне даўно, а «Паяцы» — апошня прэм'ера (опера Леанкавала пакуль што ідзе ў нас у канцэртным выкананні, без касцюмаў і дэкарацыяў).

У фестывальным выкананні гэтых твораў возьмуць удзел салісты Беларускай оперы, а таксама галоўны дырыжор тэатральнага аркестра Аляксандр Анісімаў. А ў сярэдзіне сакавіка для ўдзелу ў фестывалі «Віват, опера!» у Мінск прыедзе швейцарскі дырыжор Урс Шнайдэр, які выступіць у спектаклях «Кармэн» (16 сакавіка) і «Рыгалета» (21 сакавіка).

Ганна ШЫМЕЛЕВІЧ

«Чароўная свірэль» прыносіць удачу

У апошні дзень лютага ў мінскім кінатэатры «Кастрычнік» з поспехам прайшла прэм'ера поўнаметражнага мультфільма «Чароўная свірэль». Гэты фільм ужо атрымаў чатыры прызны Адкрытага расійскага фестывалю анімацыйнага кіно, і, як лічаць кінематаграфісты, гэта для яго не мяжа.

Захапляючая і трохі страшнаватая казка «Чароўная свірэль», якая так спадабалася на прэм'еры мінскім дзецям, з'явілася як плён сумеснай творчасці рэжысёра Мішы Тумелі (Асеція), мастака Дзмітрыя Сурыновіча (Беларусь) і яшчэ многіх людзей з Расійскай Федэрацыі і

Беларусі. На фестывалі анімацыйнага кіно ў расійскім горадзе Таруса яны атрымалі прыз за лепшы лясны фільм і спецыяльныя прызны. А пасля таго, як журы скончыла сваю работу, адбыўся розыгрыш «прыза удачы»: назвы ўсіх фільмаў удзельнікаў напісалі на паперках, уклалі ў шапку, маленькі хлопчык наўдачу выцягнуў з шапкі адну паперку... І гэты прыз таксама атрымала «Чароўная свірэль»! Пасля такой удачы, кажуць кінематаграфісты, трэба чакаць поспеху нават у Канах.

Для беларускага мастака Дзмітрыя Сурыновіча гэта ўжо не першы мультфільм і

не першы поспех. Больш за дзесяць гадоў ён працуе ў анімацыйным кіно, ягоньня работы — «Меч», «Сын чалавечы», «Прасветленая ноч» — падабаюцца і маленькім глядачам, і дасціпным спецыялістам. Сябры Д. Сурыновіча кажуць, што ў ягонай асобе спалучаюцца тры рэдкія якасці: ён адначасова добры чалавек, добры прафесіянал і добры мастак. Дарэчы, гэты мастак не абмяжоўваецца мультыплікацыяй. Пра гэта сведчыць выстава ягоных цудоўных акаварэляў, што адчынілася на гэтым тыдні ў Музеі сучаснага беларускага мастацтва.

Алена СУРКО

13 СУБОТА

БТ
07.00 Добroe утро, Беларусь! 08.00 Континент. 08.15 Столица. 08.40 Потребительская корзина. 09.00 Новости. 09.10 «Прийми нищий». Х/ф. 10.30 «Сегодня с вами...» Доктор биологических наук, профессор, лауреат Государственной премии Республики Беларусь Татьяна Морозкина. 10.55 Здоровье. 11.20 Вершина мира. 11.45 Компьютерный полигон. 12.10 «Все нормально, мама!» 12.45 Четвероизмерение. 13.10 Книгосбор. 13.40 Мини-футбол. Чемпионат Республики Беларусь. «Варас» (Несвиж) — ЦКК (Светлогорск). 14.25 Олимп. 15.00 Новости. 15.10 Уроки Н. Новикова. 15.35 Познай себя. 15.55 «Все мы родом из детства». 16.50 «Это моя работа». 17.45 КВН. 18.50 «Найдите время для любви». 19.40 Издостворных источников. 20.05 Бездельник. 20.40 Кольбельная. 21.00 Панорама. 21.40 Спортлото. 21.50 «Богус». Х/ф. 23.40 Белорусский хит-парад. 23.55 Видимо-невидимо.

ОРТ
07.00 1-я с. 08.20 Мультфильм. 08.30 Слово пастыря. 08.45 Домашняя библиотека. 09.00, 14.00, 17.00 Новости. 09.15 «100%». 09.45 «Утренняя почта». 10.15 «Каламбур». 10.50 Смак. 11.10 Возвращение Третьяковки. 11.25 «Открытие». Х/ф. 12.25 «Шах королеве бриллиантов». Х/ф. 14.15 «Цивилизация». 14.45 В мире животных. 15.30 Умницы и умники. 15.55 Дневник чемпионата мира по биатлону. 16.20 Как это было. 17.15 «Песня года». 18.00 «Мания величия». Х/ф. 20.00 Время. 20.50 «Секретные материалы». 22.30 Новости спорта. 22.50 «Лунные горы». Х/ф.

РОССИЯ
07.00 Мультфильм. 07.25 «Вероника возвращается». Х/ф. 08.30 «Крокодил Гена». 08.50 Прогноз погоды. 09.00 Доброе утро, страна. 09.35 «Сто к одному».

14 НЯДЗЕЛА

БТ
08.00 «Города мира». Д/ф. 08.30 Мультфильм. 08.40 Потребительская корзина. 09.00 Новости. 09.10 Мультиклуб. 09.40 «Навстречу». 10.20 Туробъекты. 10.45 «Все нормально, мама!» 11.20 Международные спортивные новости. 11.40 Арсенал. 12.05 Сделано в Беларуси. 12.20 Слово Митрополита Филарета на Крестопоклонную неделю. 12.30 Спектакль «Гер Пауль». 13.05 «Династия-2. Семья Колби». 13.55 Сельчане. 14.20 Приглашаем на вечерки. 15.00 Новости. 15.15 «На волне взаимопонимания». 16.05 Зорная рогатка. 16.35 «Фантомас». Х/ф. 18.10 Теленавигатор. 18.30 Фехтование. Кубок мира. 19.15 Стадион. 19.40 Кольбельная. 20.00 Резонанс. 20.50 «Карамболь». 21.20 Телебарометр. 21.40 «Друг детства». Х/ф. 23.20 Премьера песни. 23.30 Автопарк. 23.40 «Новая коллекция».

ОРТ
07.00 «Женщина в белом». 2-я с. 08.10 «Ерлаш». 08.30 «Русалочка». 09.00, 14.00 Новости. 09.15 «Непутевые заметки». 09.30 Показевода. 10.10 Утренняя звезда. 10.55 Служу России! 11.25 Игры, гармонь, любовь! 11.55 Крестьянские ведомости. 12.25 «Все путешествия команды Кусто». 13.25 «Смехопанорама». 13.55, 01.10 Программа передач. 14.15 Клуб путешественников. 15.05 Футбольное обозрение. 15.35 «Тимон и Пумба». «Аладдин». 16.30 «Серебряный шар». 17.15 «Колесо истории». 18.00 «Ерлаш». 18.15 «Зимний вечер в Гаграх». Х/ф. 20.00 Время. 20.35 «Вспомнить все». Х/ф. 22.40 Новости культуры. 22.55 «Виктор/Виктория». Х/ф.

РОССИЯ
07.00 Мультфильмы. 07.35 Служу Отечеству. 08.00 Сельские вести. 08.24 Прогноз погоды. 08.30 Почта РТР. 09.00 Доброе утро, страна! 09.30 Сам себе режиссер. 10.00 «Аншла». 11.00 Русское лото. 11.40

10.20 Любовь с первого взгляда. 10.45 Подиум-арт. 11.15 Золотой ключ. 11.30 Домашние хлопоты. 12.00 «Неделя в Санта-Барбаре». 13.00, 19.00 Вести. 13.30 Неделя власти. 13.55 «Баловень судьбы». 16.00 «Лазурная звезда». 17.00 Моя семья. 18.00 «Площадь звезд-99». 19.35 «Остров Макисси». Х/ф. 21.15 «Женись на мне или умри». Х/ф. 22.50 Горячая десятка. 23.45 Прогноз погоды.

КУЛЬТУРА

09.00, 20.55 Программа передач. 09.05 Погода. 09.10 «Читая Библию». 09.20 Книжный клад. 09.35 «Стрекоза». Х/ф. 11.05 «Набум». 11.35 Симфония «Из Нового Света». 12.20 «Великие дворцы мира». 12.45, 13.45 «Мамуре». Спектакль. 13.30, 21.00 Новости культуры. 14.40 «Времена выбирают...». 15.10 Международное обозрение. 15.50 Биатлон. Чемпионат мира. Мужчины. 15 км. 16.35 «Свой среди чужих».

17.00 «Очевидное — невероятное». 17.30 Новости. 17.35 Док. фильм. 18.50 «Рассказы старого ослепника». 19.20 Чудо-сказка. 19.35 «Зеркало времени». Д/ф. 20.25 «15-й подъезд». 21.20 «Несколько интервью по личным вопросам». Х/ф. 22.50 Блеф-клуб.

НТВ

07.00 «Битлджус». 07.30 «Сильва». Х/ф. 09.00, 11.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня. 09.15 «Чистосердечное признание». 09.40 Впрк. 09.55 «Пойми меня». 10.25 «Старый телевизор». 11.15 Профессия — репортёр. 11.35 Своя игра. 12.05 «Благочестивая Марта». Х/ф. 14.30 «Русский век». 15.15 «Она написала убийство». Х/ф. 16.10 Суд идет. 17.00 Док-шоу. 17.30 Герой дня безгалстука. 18.30 «Место встречи изменить нельзя». 5-я с. 20.10 «Место встречи. 20 лет спустя». 22.50 «Про это». 23.30 Программа передач.

Мир книг. 12.00 «Неделя в Санта-Барбаре». 13.00 Вести. 13.30 Федерация. 14.10 Парламентский час. 15.10 «Закон и порядок». 16.00 Диалоги о животных. 17.00 Старая квартира. 18.00 Совершенно секретно. 19.00 Зеркало. 20.00 «Русская рулетка». Х/ф. 21.35 «Перпендикулярное кино». 22.30 Дежурная часть. 23.00 «Улыбка». Х/ф. 00.40 Прогноз погоды.

КУЛЬТУРА

09.00, 23.20 Программа передач. 09.05 Погода. 09.10 «Читая Библию». 09.20 Книжечка. 09.45 Мультфильмы. 10.35 «В тринадцатом царстве». 11.00 Игры. 11.35 «Виртуозы Москвы». 11.15 «Остался профиль, кем-то обведенный». 12.20 «Великие дворцы мира». 12.45 «Культура вне границ». 13.30, 21.00 Новости культуры. 13.45 «Аншла». 14.15 За околицей. 14.30 Спортивные встречи. 14.55 «Изменицы». Д/ф. 16.05 Серебряный юбилей. 16.35 «Мужчина моих грёз». 17.30 Новости. 17.35 «Ты взойди, солнце красное...» Д/ф. 18.20 Мультфильм.

18.30 Великая Елена. 19.30 Чудо-сказка. 19.45 «Кумир». 20.15 Балет «Удичное дерево». 21.20 «Австралийское танго». Х/ф. 22.50 Хамелеон.

НТВ

07.00 «Алеша Птицын вырабатывает характер». Х/ф. 08.15 Мультфильм. 08.30 «Старый телевизор». 09.00, 11.00, 15.00 Сегодня. 09.15 «Я не говорю английским». Х/ф. 11.15 Большие деньги. 11.40 «Свадьба Кречинского». Х/ф. 13.55 «Жизнь замечательных зверей». 14.30 «Русский век». 15.20 «Любовные истории, которые потрясли мир». 15.50 Перехват. 16.40 «Арина». 17.30 Итоги. 18.00 «Во имя справедливости». Х/ф. 19.45 Куклы. 20.00 Итоги. 21.00 Большой ринг. Э. Холифилд против Л. Люиса. 22.00 Итоги. 22.30 «Вальсирюющие». Х/ф. 00.30 Программа передач.

НТВ + НАШЕ КИНО

09.00 Сегодня в программе. 09.05

НТВ + НАШЕ КИНО

09.00 Сегодня в программе. 09.05 «Восстание перевертыши». 10.35 «Вас ожидает гражданка Никанорова». 12.00 «Инспектор ГАИ». 13.15 Кино. Между прошлым и будущим. 13.30 «Начало». 14.55 «Свадебное происшествие». 15.35 «Попрыгунья». 17.00 «Пропавшая экспедиция». 2 серии. 19.05 «Большая семья!». 20.50 «Лев и бык». 21.00 «Горько!». 22.35 Завтра в программе.

МИР КИНО

09.30 Сегодня в программе. 09.35 «Тан-дарра». С. 10.25 «Дневник Носферату, или Объявляю вампира». Д-17. 11.55 «Знакомьтесь, Джанет». С. 12.45 «Долгое падение». Д-17. 14.20 «Беглец». Д-13. 15.55 «Попрошай найти истину». С. 17.40 «Чарли». Д-13. 3-я с. 18.35 «Безопасность». Д-17. 20.20 Сделано в Голливуде. 1952 г. 20.45 «Мать Иоанна от ангелов». Д-17. 22.25 «Заводила - король кегельбанов». Д-13. 00.15 «Прощай, самец». Д-17.

СПОРТ

09.00, 19.40 Программа передач. 09.05 Новости. 09.15 Аэробика. 09.40 Урок настольного тенниса. 09.55 Спортивная гимнастика. В перерывах (11.00) Новости. (12.00) «Спорт и отдых». 12.55 Лыжный фристайл. 14.45 Новости. 14.55 Спортивная гимнастика. 19.45 Викторина Бэна Уайдера по бодибилдингу. 19.50 «По всем правилам». 20.00 Большой ринг. 22.00 Спортконтент. 22.30 Power week - неделя НХЛ.

8-Й КАНАЛ

15.00 Джойс Магнер «Жизнь в слове». 15.30 Космический патруль. 16.30 «Дама с камелиями». Х/ф. 18.15 У. Дисней «Озорные ритмы». 18.45 «Защитников музыкальной». 19.00 Ванесса Паради. 19.30 Триллер «Прикосновение». Х/ф. 21.15 Вечерница. 21.30 «Шпион, который меня любил». Х/ф.

«Большая семья». 10.45 «Горько!». 12.20 «За час до свидания». 12.40 «Не стреляйте в белых лебедей». 2 серии. 14.55 «Пропавшая экспедиция». 2 серии. 14.55 «Золотая речка». 18.35 «Неоконченная пьеса для механического пианино». 20.15 «Асса». 22.40 Завтра в программе.

МИР КИНО

09.30 Сегодня в программе. 09.35, 18.10 «Чарли». Д-13. 10.25 Сделано в Голливуде. 1952 г. 10.50, 21.20 Календарь «Мира кино». Бертран Блэ. 11.05 «Мать Иоанна от ангелов». Д-17. 12.45 «Шина, королева джунглей». Д-13. 14.40 «Заводила - король кегельбанов». Д-13. 16.30 «Над законом». Д-13. 19.05 «Капитан Крюк». Д-13. 21.35 «Мужчина моей жизни». Д-17. 23.10 «Индед-гонек». Д-17. 01.15 Программа передач на неделю.

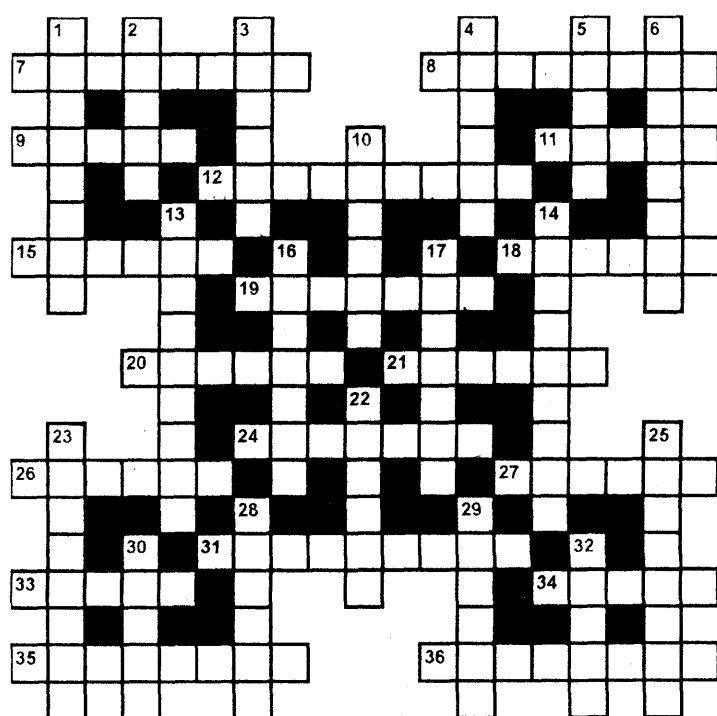
СПОРТ

04.00 Профессиональный бокс. Э. Холифилд - Л. Люис. 08.00 Спортконтент. 08.30, 13.00 Аэробика. 09.00 «Мир скорости». 09.45 Новости. 09.55 Спортивная гимнастика. 13.45 Новости. 13.55 Лыжный фристайл. 15.25 Шахматное обозрение. 15.55 «Ловись, рыба». 16.20 «Кто они, чемпионы?». 17.00 «Шелчок». 17.30 Новости. 18.00 Профессиональный бокс. Э. Холифилд - Л. Люис. 21.00 Еще неделя позади... 21.30 Программа передач на завтра. 21.50 «По всем правилам». 22.00 Хоккей. Чемпионат НХЛ. «Колорадо Эвеланш» - «Детройт Ред Уингс». В первом перерыве (22.40) Новости.

8-Й КАНАЛ

15.00 Программа Рика Реннера. 15.30 Космический патруль. 16.15 «Блуждающие звезды». Х/ф. 18.45 У. Дисней «Озорные ритмы». 19.00 Свободный бой (Тай бокс). 19.30 «Пленница». Х/ф. 20.45 Вечерница. 21.00 Новости «К-видео». 21.30 «Жарким днем после полудня». Х/ф.

КРОССВОРД

По горизонтали: 7. Носимое на шее ювелирное изделие в форме плоского овального или круглого футлярика, в который вставляется какое-либо изображение. 8. Белорусский драматург, автор комедии «Лявониха на орбите». 9. Покрытие из глины, наносимое на керамическое изделие для устранения дефектов поверхности. 11. Огородное растение семейства зонтичных с сильным пряным запахом, приправа к пище. 12. Высший законодательный орган в республике. 15. Стечение обстоятельств, независимых от воли человека, ход жизненных событий. 18. Забава, развлечение. 19. Белорусский народный танец-игра. 20. Старинная русская мера длины. 21. Город в Брестской области. 24. Вид рукоделия. 26. Белорусский поэт, автор поэмы «Пушкин на шоссе Энтузиастов». 27. Поэма Я. Купалы. 31. Высшее учебное звание научного сотрудника исследовательского института. 33. Тип хозяйственной постройки в Беларуси. 34. Перерыв, приостановка в речи, работе, каких-нибудь действиях. 35. Аппарат для дыхания под водой. 36. Литературно-драматическое произведение, являющееся основой для создания кинофильма.

По вертикали: 1. Среднее специальное учебное заведение. 2. Белорусский композитор-песенник. 3. Большая станция на путях сообщения. 4. Старинная белорусская мера массы, равная примерно 15 килограммам. 5. Псевдоним белорусской поэтессы-революционерки Алоизы Пашкевич. 6. Традиционное белорусское блюдо из ржаной муки. 10. Перекладина, которую вешают шторы. 13. Гостиница в Минске. 14. Совещание врачей для установления диагноза заболевания и определения способов лечения. 16. Белорусский писатель, автор романа «Перебуду». 17. Известный белорусский танцевальный ансамбль. 22. Человек, который одним из первых пришел и поселился в новой исследуемой стране, местности. 23. Микрорайон белорусской столицы. 25. Род заповедника, где находятся под особой охраной растения и животные. 28. Часть погребального обряда у древних славян. 29. Город в Витебской области. 30. Непрозрачный воздух, насыщенный водяными парами или водяными кристалликами. 32. Передняя сторона здания.

Ответы на кроссворд, напечатанный в № 22 за 26 февраля.

По горизонтали: 1. Кашпо. 4. Окно. 6. Репа. 8. Икона. 9. Скрыня. 11. Толока. 13. Новокаин. 15. Скоморох. 18. Хмель. 19. Мулявин. 20. Бланк. 23. Ненастье. 24. Керамика. 26. Скирда. 28. Стакан. 29. «Минск». 30. Хата. 31. Бокс. 32. Рымша.

По вертикали: 1. Копия. 2. Широта. 3. Орнат. 5. Копытка. 7. Псальма. 10. Коваленок. 12. Кириллица. 13. Неман. 14. Ипуть. 16. Клише. 17. Ханжа. 21. Эстрада. 22. «Казачок». 25. Тандем. 27. Амбар. 28. Скоба.